

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakoniciích rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Romana Šustry a přísedících Mgr. Ivany Járové a Václava Holuba v hlavním líčení dne 24. září 2015 ve Strakoniciích, **t a k t o :**

Obžalovaný

████████████████████

nar. ██████████ v ██████████ trvale bytem na adrese pro účely doručování
 ██████████, naposledy zaměstnanec společnosti ██████████
 ██████████ státní příslušník ČR,

je v i n e n, že

dne 14. 2. 2015 v době mezi 14:45 hodin do 15:00 hodin jako řidič vlastního osobního automobilu tovární značky Fiat Stilo 1.6 I.E. 16V 192, VIN: ██████████ bez registračních značek, dočasně vyřazeného z registru vozidel, přepravující nezletilého poškozeného ██████████ jeho synovce, na předním sedadle, který v rozporu s ustanovení § 9 odst. 1 písm. a) zákona číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nebyl připoután bezpečnostním pásem, se s ohledem na věk tohoto poškozeného minimálně nepokusil na splnění této povinnosti nezletilého poškozeného upozornit, a za této situace v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. i) výše uvedeného zákona nezajistil jeho bezpečnost jakožto přepravované osoby tím, že by přizpůsobil způsob jízdy, neboť při jízdě po účelové komunikaci, jejíž povrch byl

tvořený drobným štěrkem, ve směru od obce Skály do obce Kuřimany, okres Strakonice, v rozporu s ustanovením § 18 odst. 1 výše uvedeného zákona nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem a předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace při průjezdu táhlé levotočivé zatáčky, když následně vjel pravými koly do nezpevněné části pravé krajnice, v důsledku čehož se dostal s ním řízeným osobním automobilem do bočního smyku a následně vyjel vlevo mimo komunikaci, po svažitě mezi na přilehlou louku, kde se jím řízený osobní automobil opakovaně bočně převrátil, když v průběhu převracení osobního automobilu došlo k vypadnutí nezletilého poškozeného [REDAKCE] a k jeho následnému přimáčknutí převracejícím se osobním automobilem, v důsledku čehož došlo k jeho usmrcení, když příčinou smrti bylo zhmoždění mozku,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

č í m ž   s p á c h a l

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e   s e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na **3 (tři) léta**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **5 (pět) let**.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na **5 (pět) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku je obžalovaný **p o v i n e n** zaplatit poškozeným Vojenské zdravotní pojišťovně ČR, IČ 471 14 975 se sídlem Drahobejllova 1404/9, Praha 9, peněžní částku ve výši **2.067 Kč**, [REDAKCE] nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] peněžní částku ve výši **500.000 Kč** a [REDAKCE] nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] peněžní částku ve výši **500.000 Kč** jako náhradu škodu způsobené přečinem.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] a [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] **o d k a z u j í** se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

Na základě dokazování, provedeném v hlavním líčení, má soud za prokázaný skutkový děj, kdy obžalovaný dne 14. 2. 2015 v době mezi 14:45 hodin do 15:00 hodin jako řidič vlastního osobního automobilu tovární značky Fiat Stilo 1.6 bez registračních značek, dočasně vyřazeného z registru vozidel, přepravující nezletilého poškozeného [REDAKCE] nar. [REDAKCE] jeho synovce, na předním sedadle, který v rozporu s ustanovení § 9 odst. 1 písm. a) zákona číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, nebyl připoután bezpečnostním pásem, se s ohledem na věk tohoto poškozeného minimálně nepokusil na splnění této povinnosti nezletilého poškozeného upozornit, a za této situace v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. i) výše uvedeného zákona nezajistil jeho bezpečnost jakožto přepravované osoby tím, že by přizpůsobil způsob jízdy, neboť při jízdě po účelové komunikaci, jejíž povrch byl tvořený drobným šterkem, ve směru od obce Skály do obce Kuřimany, okres Strakonice, v rozporu s ustanovením § 18 odst. 1 výše uvedeného zákona nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem a předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace při průjezdu táhlé levotočivé zatáčky, když následně vjel pravými koly do nezpevněné části pravé krajnice, v důsledku čehož se dostal s ním řízeným osobním automobilem do bočního smyku a následně vyjel vlevo mimo komunikaci, po svažitě mezi na přilehlou louku, kde se jím řízený osobní automobil opakovaně bočně převrátil, když v průběhu převracení osobního automobilu došlo k vypadnutí nezletilého poškozeného [REDAKCE] a k jeho následnému přimáčknutí převracejícím se osobním automobilem, v důsledku čehož došlo k jeho usmrcení, když příčinou smrti bylo zhmoždění mozku.

Obžalovaný [REDAKCE] vypověděl, že dne 14. 2. 2015 se s [REDAKCE] rozhodli dojet pográtulovat otci obžalovaného do Kuřiman. [REDAKCE] se ho ptal, zda by se nejeli projet autem, obžalovaný souhlasil a po gratulaci šli ven a nasedli do automobilu obžalovaného. Jednalo se o automobil Fiat Stilo, který neměl technickou prohlídku a byl odhlášen z provozu na pozemních komunikacích, ale pouze z důvodu, že ho obžalovaný chtěl prodat a nechtěl zbytečně dělat technickou prohlídku. Po technické stránce byl automobil v pořádku a povinné ručení bylo asi zapláceno. Obžalovaný se domnívá, že po nasednutí [REDAKCE] řekl, aby se připoutal, ale s jistotou to neví. Po přečtení části výpovědi obžalovaného z přípravného řízení, kde uvedl, že neví, zda se [REDAKCE] připoutal, nějaký pohyb, jakoby se poutal, zaznamenal, ale jinak tomu nevěnoval pozornost, obžalovaný k dotazu předsedy senátu uvedl, že mu říkal, aby se připoutal. Nevěděl, že se nepřipoutá. Z Kuřiman jeli směrem na Skály, kde se v křižovatce otočili a jeli zpět. Obžalovaný neví, jak došlo k dopravní nehodě, pamatuje si pouze rány, a když automobil zastavil, tak se odpoutal, vylezl ven a viděl, že [REDAKCE] je již mimo automobil. Běžel k němu, [REDAKCE] krvácel z pusy a obžalovaný chtěl volat záchrannou službu. Na místě však nebyl signál, proto běžel k rodičům, kde potkal matku [REDAKCE] a říkal jí, co se stalo. Spolu se vrátili na místo a obžalovaný chtěl ještě jet pro záchrannou službu, aby ji nasměroval, ale protože záchranná služba nejela, tak se vrátil zase zpět, a pak již přijela. Bohužel však bylo pozdě. Obžalovaný uvádí, že nejel zas tak rychle, myslí si, že mohl jet okolo osmdesáti kilometrů za hodinu. Pravděpodobně vjel pravým kolem do příkopu

a automobil ho strhl. Povrch cesty je písek se šterkem a tak ani nechtěl jet nijak rychle. Dopravní nehodu oznámil na pojišťovnu. Zemřelý [REDAKCE] byl jeho synovec, bydlel nad ním v [REDAKCE] a vzájemně se navštěvovali. Obžalovaného celá věc strašně mrzí. V průběhu výpovědi v hlavním líčení několikrát plakal a omlouval se rodičům zemřelého. V rodině se s celou situací dosud nevyrovnali, matce zemřelého se omlouval na místě, ale otci zemřelého, svému bratrovi, se dosud neomluvil, chtěl by, ale jen tak to nejde, bojí se mu podívat do očí, protože ví, že [REDAKCE] byl jeho jediný syn a on mu ho zabil. Počítá s tím, že zaplatí náhradu škody. Poslední dva měsíce nikde nepracuje, pracoval v [REDAKCE] ale tam to bylo špatné kvůli dojíždění. Má nastoupit do [REDAKCE] Před dvěma lety byl postižen za řízení pod vlivem alkoholu, kdy mu bylo zjištěno 0,8 ‰ a měl zákaz činnosti na osm měsíců. Po polovině trestu mu řidičský průkaz vrátili. Kromě toho má další trestní stíhání za drogy, kdy vozil lidi, kteří drogy kupovali.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství soud zjistil, že příčinou smrti poškozeného [REDAKCE] bylo zhmoždění mozku. Jednalo se o smrt následkem úrazu a smrti nebylo možné zabránit žádnou, to jest ani sebevčasnější a ani sebekvalifikovanější lékařskou pomocí. Zevní prohlídkou ani pitvou nebyly zjištěny typické markanty svědčící pro užití bezpečnostních pásů. Zranění zemřelého byla způsobena zejména tupým předmětem, který o velké síle a hmotnosti působil na hlavu a hrudník. Přimáčknutí hlavy a hrudníku vypadnuvšího spolujezdce převracejícím se osobním automobilem proti zemi, vznik smrtelného poranění nejlépe vysvětluje. Lze uzavřít, že poškozený nebyl v době dopravní nehody řádně připoután funkčním bezpečnostním pásem, a pokud by připoután byl, nemohl by z vozidla vypadnout. Při řádném připoutání bezpečnostním pásem by téměř jistě u poškozeného nedošlo ke smrtelnému poranění, a s vysokou pravděpodobností ani k poranění, které by bylo považováno za poranění těžké. Nejspíše by došlo pouze ke vzniku povrchních zhmožděnin a oděrek.

Podle znaleckého posudku z oboru silniční dopravy zaměřeného ke zjištění technického stavu automobilu Fiat Silo a analýze nehodového děje bylo zjištěno, že před nehodovým dějem bylo vozidlo obžalovaného bezpečně směrově řiditelné volantem a bylo i možné působením na brzdový pedál vyvolat dostatečnou brzdovou účinnost na kolech téže nápravy, a to i za předpokladu zjištěného opotřebení obložení brzdových segmentů a nadměrné opotřebení brzdových kotoučů. Příčinou vzniku nehodového děje byly tedy jiné skutečnosti, nikoliv technický stav konstrukčních prvků vozidla. Bezpečnostní pás spolujezdce na předním sedadle nenesl znaky použití. Byla stanovena technicky přijatelná rychlost jízdy automobilu obžalovaného před nehodou na 75 až 84 kilometrů za hodinu. Za bezpečnou rychlost průjezdu daným poloměrem zatáčky 123 metrů a šterkovým povrchem vozovky, lze považovat rychlost 80 až 89 kilometrů za hodinu.

Z protokolu o nehodě v silničním provozu včetně náčrtku a fotodokumentace soud zjistil stavebně-technické uspořádání vozovky v místě dopravní nehody, její šterkový povrch, stopy zanechané vozidlem obžalovaného a skutečnost, že vozidlo se nachází mimo vozovku převrácené na střechu a poblíž vozidla leží tělo zemřelého [REDAKCE]. Fotograficky bylo zadokumentováno poškození vozidla.

Z kopie mezinárodní automobilové pojišťovací karty a z výpisu z dob povinného ručení vyplývá, že vozidlo bylo pojištěno z odpovědnosti za způsobenou škodu v době od 26. 10. 2012 do 25. 10. 2015 u České podnikatelské pojišťovny. Podle technického průkazu skončilo osvědčení o technické způsobilosti vozidla dnem 29. 10. 2014 a dne 16. 1. 2015 bylo vozidlo vyřazeno z provozu a registrační značky byly uloženy v depozitu na maximální dobu dvanácti měsíců. V opisu protokolu o technické prohlídce ze dne 26. 10. 2012 nejsou zjištěny žádné závady. V opise protokolu o technické prohlídce ze dne 15. 8. 2012 je uvedena pouze jedna lehká závada, a to povrchová koroze kabiny, karoserie nebo nástavby vozidla. Vozidlo je způsobilé pro další provoz.

Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví genetika bylo zjištěno, že na volantu automobilu se nacházel smíšený genetický profil, a nelze vyloučit přítomnost profilu DNA obžalovaného. Ze stěrů provedených na těsnící liště nárazníků, kole a blatníku byl stanoven úplný profil odpovídající DNA poškozeného [REDAKCE]

K osobě obžalovaného soud z opisu evidence rejstříku trestů zjistil, že nebyl dosud soudně trestán. Městským úřadem Strakonice nebyl projednáván pro obecný přestupek a v evidenční kartě řidiče má obžalovaný záznam o přestupku z 2. 2. 2014, kdy mu byl naměřen alkohol 0,84 ‰ a uložena pokuta 4 000 Kč a zákaz činnosti na osm měsíců. Řidičský průkaz byl obžalovanému vrácen 2. 6. 2014. Společnost [REDAKCE] sdělila, že obžalovaný byl zaměstnán od 3. 4. 2015 a 9. 6. 2015 mu zaslali zrušení pracovního poměru ve zkušební době pro neomluvené absence. Pracovní výkon obžalovaného byl pod průměrem nově zaškolovaných pracovníků. Obžalovaný se vyjádřil, že v [REDAKCE] pracoval dva měsíce a dělal na čtyřech strojích a nestihl se na nich zaučit. Neomluvené absence měl z důvodu, že neměl jak se do zaměstnání dostávat.

Poškozený [REDAKCE] otec zemřelého [REDAKCE] vypověděl, že s [REDAKCE] měli velmi dobrý vztah. [REDAKCE] chodil do základní školy v [REDAKCE] a vycházel dobře s celou rodinou. Chtěl být automechanikem a věnoval se tomu. Zajímaly ho motocykly, automobily, ale za volant dosud nikdy nesedl. Svědek se v automobilu vždy poutá, a když řekl [REDAKCE] aby se připoutal, tak se také poutal. Když mu to neřekl, tak to dělal automaticky. Na cestu k babičce do [REDAKCE] asi tři kilometry, se nepoutali, ale jinak se poutali všichni. O tom, že se má v automobilu připoutat, [REDAKCE] věděl. [REDAKCE] byl jediné dítě svědka, sestry [REDAKCE] jsou dcery manželky a již s nimi nebydlí, každá má svoji rodinu. [REDAKCE] už mu nikdo nevrátí, doma schází, byl to jeho zástupce, když byl na služebních cestách s kamionem, staral se o domácnost a pomáhal matce. Se smrtí syna se nepatrně vyrovnal, protože musí chodit do zaměstnání a i když skončil na kamionu, řídí nákladní automobil. Manželka situaci nese hůře, z důvodu snižování stavů ve firmě ztratila zaměstnání, vše na ní hodně doléhá a musí brát léky na uklidnění. Na místě dopravní nehody mají pietu, svědek tam chodí, ale manželka tam od té doby ještě nebyla, nezvládla by to. Obžalovaný je svědkův bratr, dosud se mu neomluvil, ale ani se tomu nediví. Svědek si myslí, že to obžalovaného mrzí.

Svědčce [REDAKCE] matka zemřelého [REDAKCE] vypověděla, že syn byl dobrý, a když měl nějaký problém, tak se jí svěřoval. Ztráta syna je velká a musí brát antidepresiva. Syn hrával hry na počítači, rád jezdil na kole, měl motokáru, zajímaly ho sportovní věci, fotbal. Chtěl být automechanik, vždy když jeli soukromým

automobilem, tak se poutali, a poutal se i [REDAKCE] Věděl, že se má připoutat, ale musela mu to i připomínat. Manžel jezdil na kamionu, ale kvůli tomu, aby s ní mohl být každý den doma, již na kamionu není.

Obžalovaný se po výpovědích omluvil každému ze svědků.

Soud na základě shora uvedených důkazů, které pečlivě hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl bez jakýchkoli pochybností k závěru, že obžalovaný dne 14. 2. 2015 nezvládl řízení osobního automobilu, vyjel mimo vozovku a při převracení automobilu vypadl jeho spolujezdec [REDAKCE], který utrpěl zranění neslučitelné se životem a zemřel. Obžalovaný si nepamatuje příčinu a průběh dopravní nehody, ale uznává své zavinění s tím, že pravděpodobně vjel kolem do příkopu a automobil ho strhl. Jel rychlostí kolem osmdesáti kilometrů za hodinu. Jeho výpověď je v podstatě doznáním k zavinění dopravní nehody a kromě své výpovědi je obžalovaný usvědčován i dalšími důkazy, zejména protokolem o dopravní nehodě a znaleckým posudkem z oboru silniční doprava. Automobil obžalovaného byl dočasně vyřazen z registru vozidel, nicméně z výpovědi obžalovaného i znaleckého posudku je zřejmé, že technický stav vozidla byl dobrý a nebyl příčinou dopravní nehody. Znalecký posudek potvrdil i výpověď obžalovaného ohledně rychlosti jízdy, kdy znalec dopočetl rychlost automobilu obžalovaného před nehodou na 75 až 84 kilometrů za hodinu, přičemž předmětnou zatáčku se šterkovým povrchem je možné bezpečně projet rychlostí 80 až 89 kilometrů za hodinu. Obžalovaný tedy nejel nijak zvlášť nepřiměřeně rychle a rychlost jízdy nebyla prvořadou příčinou dopravní nehody, kdy by obžalovaný jel např. rychlostí 120 kilometrů za hodinu, a bylo by v podstatě nemožné, aby zatáčkou projel bez kolize. Příčinou dopravní nehody tedy musela být kromě nezvládnuté rychlosti i nějaká řídicí chyba obžalovaného, kterou se, vzhledem k tomu, že si obžalovaný na průběh nehody nepamatuje, již těžko podaří zjistit. V nepřízpůsobení rychlosti jízdy obžalovaného jeho schopnostem a stavu vozovku soud spatřuje porušení důležité povinnosti uložené mu § 18 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Poškozený [REDAKCE] nebyl připoután bezpečnostním pásem. Kromě skutečnosti, že vypadl z vozidla, je tento závěr potvrzován i znaleckými posudky z oboru silniční doprava a oboru zdravotnictví. Obžalovaný v hlavním líčení vypověděl, že poškozenému řekl, aby se připoutal. Této části výpovědi soud nevěří. Jednak obžalovaný v hlavním líčení nejprve řekl, že si tím není jistý a jednak v přípravném řízení vypověděl, že neví, zda se poškozený připoutal, nějaký pohyb zaznamenal, ale jinak tomu nevěnoval pozornost. Soud tak nepochybuje, že obžalovaný neřešil připoutání poškozeného a nedostál své povinnosti zajistit jeho bezpečnou přepravu. Na druhou stranu je nutné vidět, že poškozený, ač byl dosud nezletilý, byl natolik rozumově vyspělý, že věděl, že se má v automobilu připoutat, zajímal se o automobily, chtěl být automechanikem a k poutání se bezpečnostním pásem byl veden oběma rodiči. Kdyby se poškozený připoutal, nedošlo by k jeho vypadnutí z převracejícího se automobilu a podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví by při nehodě utrpěl pouze povrchová poranění a nikoli zranění neslučitelná se životem. I za této situace však obžalovaný nese odpovědnost nejen za vznik dopravní nehody, ale i za její následek spočívající v úmrtí poškozeného.

Obžalovaný svým nedbalostním jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a porušil zájem společnosti na ochraně lidského života. Je ohrožen trestem

odnětí svobody na jeden rok až šest let a vzhledem k tomu, že trestný čin spáchal při řízení motorového vozidla i trestem zákazu činnosti na jeden rok až deset let.

Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života, k chování obžalovaného po činu a k možnosti nápravy. Obžalovaný nebyl dosud soudně trestán ani postižen pro obecný přestupek. Přesto mu příliš nepolehčuje dosavadní způsob života. V roce 2014 řídil automobil po požití alkoholu a přesto, že se jednalo pouze o přestupek, mělo ho projednání věci a uložené sankce vést k tomu, aby se stal vzorným řidičem, ale řízení vozidla vyřazeného, byť dočasně, ze silničního provozu a způsobení dopravní nehody potvrzují, že se tak nestalo. Podle § 41 písm. n) trestního zákoníku obžalovanému polehčuje jeho upřímná lítost nad tím, co způsobil. Soud nepochybuje, že lítost projevená obžalovaným v hlavním líčení byla upřímná a že ho výčitky budou provázet po zbytek života. Poškozený byl jeho synovcem, sousedem a kamarádem se kterým dobře vycházel. Soud samozřejmě přihlédl i ke skutečnosti, že bylo v rozumových schopnostech poškozeného, aby se připoutal bezpečnostním pásem. Po zhodnocení všech okolností dospěl soud k závěru, že není nutné obžalovanému ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody a postačí uložení podmíněného trestu, který stanovil na tři léta. Zejména s přihlédnutím k neodčinitelnému následku byla obžalovanému stanovena maximální výměra zkušební doby na pět let. Ve stejné výměře soud obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů. Tato doba snad bude dostatečnou pro poučení obžalovaného, aby se v budoucnu vyvaroval jakéhokoli protiprávního jednání při řízení motorových vozidel.

S nárokem na náhradu škody se řádně a včas připojila Vojenská zdravotní pojišťovna ČR s částkou 2.067 Kč za náklady vynaložené v souvislosti se zraněním poškozeného [REDAKCE]. Uvedený nárok byl pojišťovnou náležitě doložen a podle § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, má příslušná zdravotní pojišťovna vůči třetí osobě právo na náhradu těch nákladů na péči hrazenou ze zdravotního pojištění, které vynaložila v důsledku protiprávního jednání této třetí osoby vůči pojištěnci. Na základě provedené dokazování je zřejmé, že ke zranění poškozeného došlo v důsledku protiprávního jednání obžalovaného a soud uložil obžalovanému povinnost nahradit zdravotní pojišťovně vynaložené náklady.

S nárokem na náhradu škody se k trestnímu řízení připojili i pozůstalí rodiče zemřelého [REDAKCE] a [REDAKCE] každý s částkou 1.000.000 Kč. Podle § 2959 nového občanského zákoníku při usmrcení nebo zvlášť závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. Výslechem rodičů soud zjistil, že se svým synem měli hezký vztah a jeho ztráta je velmi zasáhla. Matka zemřelého se se smrtí syna dosud ani částečně nevyrovnala a musí brát léky na uklidnění. U otce je újma závažnější o skutečnost, že [REDAKCE] byl jeho jediným dítětem. Objektivně oba rodiče vnímají vzniklou újmu velmi intenzivně. Soud při stanovení výše náhrady musel posuzovat i další kritéria. Syn byl na počátku svého života a rodiče jsou připraveni o možnost podílet na jeho dalším vývoji, studiu, radostech i starostech, nikdy se od syna nedočkají vnoučete. Na druhou stranu, pokud se má ztráta vyjádřit peněžitě, je podstatné i kritérium, že rodiče nebyly na synovi hmotně závislí a nedošlo k přímé finanční újmě.

Určitého zadostiučinění se rodičům dostalo i v trestním řízení, kdy obžalovaný byl uznán vinným ze spáchání trestného činu a byl mu uložen, podle názoru soudu, odpovídající trest. Obžalovaný je odpovědný za dopravní nehodu i úmrtí poškozeného, ale je jisté, že i poškozený se mohl chovat zodpovědněji a použít bezpečnostní pás. V neposlední řadě soud posuzoval upřímnou lítost obžalovaného nad úmrtím [redacted] nad zármutkem, který způsobil celé rodině a potažmo i sobě samému. Po zralé úvaze soud považuje za přiměřené zadostiučinění částku 500.000 Kč pro každého z rodičů a obžalovanému uložil povinnost tyto částky zaplatit. Se zbytkem uplatněného nároku soud poškozené rodiče odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Okresního soudu ve Strakoniciích ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.). Ve prospěch mladistvého může podat odvolání, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí (§ 72 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb.)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Ve Strakoniciích dne 24. září 2015

Mgr. Roman Šustr v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marie Kozlíková

OKRESNÍ SOUD VE STRAKONICÍCH	Kaňky
DOŠLO	14-01-2016
USNEŠENÍ	

4 To 736/2015-267

Krajský soud v Českých Budějovicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 17.12.2015 odvolání obžalovaného [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE] ze dne 6.11.2015 proti rozsudku Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 24.9.2015, č.j. 5 T 84/2015-252, a rozhodl t a k t o :

Odvolání obžalovaného [REDAKCE] se podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Okresní soud ve Strakoniciích rozhodl dne 24.9.2015, č.j. 5 T 84/2015-252, tak, že uznal obžalovaného [REDAKCE] vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku. Tohoto přečinu se obžalovaný dle napadeného rozsudku dopustil tím, že:

„dne 14.2.2015 v době mezi 14:45 hodin do 15:00 hodin jako řidič vlastního osobního automobilu tovární značky Fiat Stilo 1.6 I.E. 16V 192, VIN: [REDAKCE] bez registračních značek, dočasně vyřazeného z registru vozidel, přepravující nezletilého poškozeného [REDAKCE] nar. [REDAKCE] jeho synovce, na předním sedadle, který v rozporu s ustanovení § 9 odst. 1 písm. a) zákona číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nebyl připoután bezpečnostním pásem, se s ohledem na věk tohoto poškozeného minimálně nepokusil na splnění této povinnosti nezletilého poškozeného upozornit, a za této situace v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. i) výše uvedeného zákona nezajistil jeho bezpečnost jakožto přepravované osoby tím, že by přizpůsobil způsob jízdy, neboť při jízdě po účelové komunikaci, jejíž povrch byl tvořený drobným štičkem, ve směru od obce Skály do obce Kuřimany, okres Strakonice, v rozporu s ustanovením § 18 odst. 1 výše uvedeného zákona nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem a předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace při průjezdu táhlé levotočivé zatáčky, když následně vyjel pravými koly do nebezpečné části pravé křivnice, v důsledku čehož se dostal s ním řízeným osobním automobilem do bočního smyku a následně vyjel vlevo mimo komunikaci, po svažitě mezi na přilehlou louku, kde se jím řízený osobní automobil opakovaně bočně převrátil, když v průběhu převracení osobního automobilu došlo k vypadnutí nezletilého poškozeného [REDAKCE] a k jeho následnému přímáčknutí převracejícím se osobním automobilem, v důsledku čehož došlo k jeho usmrcení, když příčinou smrti bylo zhmoždění mozku.“

Za výše uvedený přečin byl uložen obžalovanému trest odnětí svobody na dobu tři let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu pěti let. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu pěti let. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu (v rozsudku je písařská chyba, kde je nesprávně uvedeno „trestního zákoníku“) byl obžalovaný zavázán povinností nahradit poškozené Vojenské zdravotní pojišťovně ČR na náhradě škody 2.067,- Kč, poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] nemajetkovou

újmou ve výši 500.000,- Kč a [REDAKCE] nar. [REDAKCE] nemajetkovou škodu ve výši 500.000,- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byli poškozeni [REDAKCE] a [REDAKCE] s dalšími nároky na náhradu nemajetkové újmy odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odvolání obžalovaného bylo podáno dne 6.11.2015. Opis rozsudku byl obžalovanému doručen 9.11.2015, odvolání bylo tedy podáno v zákonné lhůtě stanovené v § 248 odst. 1 tr. řádu.

Odvolání směřuje do výroku o trestu odnětí svobody. V úvodu odůvodnění podaného odvolání obžalovaný shrnuje výrok napádeného rozsudku s tím, že trest odnětí svobody mu byl uložen v maximální výměře za situaci, kdy nalézací soud věděl, že proti němu je vedeno další trestní stíhání pro přečin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku jako pomocníkovi dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, kde je ohrožen sazbou v rozsahu od jednoho do pěti let. Ve svém důsledku se stane, že uložený trest soudem prvního stupně v této věci se stane trestem nepodmíněným, neboť jej v rámci ukládání souhrnného trestu v této další trestní věci vedené proti němu nebude možno zvýšit ani prodloužit zkušební dobu.

Obžalovaný dále poukazuje na svůj věk, dosavadní bezúhonnost s tím, že v posuzovaném případě šlo o nedbalostní jednání s tím, že na tragickém následku dopravní nehody mělo značný podíl také chování poškozeného [REDAKCE] který se před dopravní nehodou nepřipoutal bezpečnostním pásem, ač s ohledem na svůj věk již měl vědět, že by tak měl učinit.

Obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud při nezměněných výrocích o vině a o náhradě škody rozsudek ve výroku o trestu zrušil a rozhodl sám tak, že obžalovanému ukládá trest odnětí svobody v délce třiceti měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu čtyř let při ponechání výměry uloženého trestu zákazu činnosti.

Na shodných důvodech odvolání setrval obžalovaný i v průběhu veřejného zasedání.

Státní zástupce krajského státního zastupitelství v závěrečné řeči uvedl, že napadený rozsudek považuje za nezákonný z toho důvodu, že uložené tresty jsou nepřiměřeně mírné. Z důvodu odvolání podaného pouze obžalovaným nelze se domáhat zpřísnění uložených trestů. Navrhuje, aby podané odvolání bylo zamítnuto jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu.

Krajský soud v Českých Budějovicích přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadený rozsudek v souladu s požadavky vyjádřenými v ust. § 254 odst. 1 tr. řádu, přezkoumal zákonitost a odůvodněnost všech výroků napádeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo. Tímto postupem zjistil, že v řízení, které předcházelo napádenému rozsudku byly řádným způsobem provedeny veškeré významné důkazy pro objasnění skutkového stavu. Nalézací soud objasnil skutkový stav bez jakýchkoli významných pochybností. Také právo obžalovaného na obhajobu bylo zachováno, obžalovaný v řízení uplatňovat svá práva v plném rozsahu. Na základě správně zjištěného skutkového stavu nalézací soud skutek správně také kvalifikoval jako přečin usmrcení

z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Trest byl tedy ukládán na základě správně zjištěného skutkového stavu a odpovídající právní kvalifikace.

Jak již bylo shora uvedeno, odvolání obžalovaného směřuje do výroku o trestu odnětí svobody, který byl uložen v rámci zákonné trestní sazby § 143 odst. 2 tr. zákoníku, kde sazba trestu odnětí svobody je stanovena v rozsahu od jednoho do šesti let. Nalézací soud při úvahách o druhu a výměře trestu se řídil hledisky uvedenými v § 38, § 39 tr. zákoníku. Jako k polehčující okolnosti přihlédl i k upřímné lítosti obžalovaného. Na druhé straně nemohl přehlédnout, že obžalovaný se již v minulosti projevil jako neukázněný řidič a byl přestupkově postižen v roce 2014 pro přestupek spočívající v řízení automobilu po požití alkoholického nápoje. K dopravní nehodě a závažnému následku došlo v souvislosti s tím, že obžalovaný řídil motorové vozidlo, které bylo dočasně vyřazeno ze silničního provozu, byť tato skutečnost neměla přímý vliv na způsobení dopravní nehody, když vozidlo nevykazovalo žádnou technickou závadu, která by byla v příčinné souvislosti s nehodou. Pokud se obžalovaný dovolává spoluzavinění poškozeného, v jehož rozumných schopnostech bylo vědomí, že se má připoutat bezpečnostním pásem, tak nalézací soud k této skutečnosti jednak přihlédl, jednak je nutno zdůraznit, že v tomto směru je míra zavinění výrazně vyšší na straně obžalovaného jako řidiče. Jeho povinností bylo jízdu vůbec neuskutečnit, pokud jeho spolujezdec nebyl připoután. Příčinu závažné dopravní nehody a závažného následku bylo to, že obžalovaný řídil motorové vozidlo tak, že nepřizpůsobil rychlost a způsob jízdy svým schopnostem a stavu vozovky. Takto si počínal za situací, kdy věděl, že jeho spolujezdec není připoután. Porušil tak zákon č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, v ust. § 5 odst. 1 písm. i), podle něhož je povinností řidiče zajistit bezpečnost přepravované osoby a porušil také ust. § 18 odst. 1 tohoto zákona, podle něhož rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu předpokládanému stavební a dopravně-technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám a i jiným okolnostem, které je možno předvídat. Ze strany obžalovaného šlo o hrubá porušení ustanovení zákona o silničním provozu, která byla příčinou tragického následku.

Se zřetelem k tomu, co bylo uvedeno shora, nelze trest, tak jak byl uložen nalézacím soudem, považovat za nepřiměřeně přísný. Pro úvahy o druhu a výměře trestu nemá a nemůže mít žádný význam skutečnost, že proti obžalovanému se vede další trestní stíhání pro přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku. Ohledně tohoto trestního stíhání platí presumpce nevinny a nelze k takovému trestnímu stíhání přihlížet v neprospěch obžalovaného a v nyní posuzované trestní věci ani v jeho prospěch.

Odvolání obžalovaného bylo shledáno jako nedůvodné, proto bylo podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

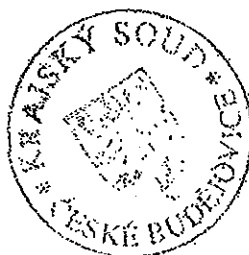
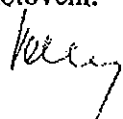
Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dohu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 17.12.2015

JUDr. Slavomír Čirhan, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Vomelová

Ověřovací doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Ověřuji pod pořadovým číslem **87458666-135764-160727120905**, že tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické, skládající se z 4 listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Zajišťovací prvek: **bez zajišťovacího prvku**

Ověřující osoba: **Jana Křemenová**

Vystavil: **Okresní soud ve Strakonících**
Pracoviště: **Okresní soud ve Strakonících**
ve **Strakonících** dne **27.07.2016**

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonici rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27.3.2012 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Uldricha a přísedících Mgr. Věry Maříkové a Jany Novákové, **t a k t o** :

Obžalovaný

██████████,

nar. ██████████ ve ██████████ trvale bytem na adrese pro účely doručování ██████████
██████████ seřizovač ve firmě ██████████, státní příslušník ČR,

u z n á v á s e v i n n ý m , ž e

dne 1.11.2011 v cca 17:30 hodin ve Volyni, okres Strakonice, v ulici Vimperská, před domem č.p. 21, na silnici I. třídy č. 4 v km 110,303 (souřadnice GPS-795480,453/-1139130,76), jako řidič vlastního osobního vozidla tov. zn. Škoda 135 LX Favorit, reg. zn. ██████████ v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nesnížil rychlost jízdy ním řízeného vozidla a následně nezastavil vozidlo před přechodem pro chodce, za osobním vozidlem tov. zn. Peugeot 306, reg. zn. ██████████ řízeným ██████████ nar. ██████████, který zastavením umožnil chodkyni poškozené ██████████, nar. ██████████ bezpečně přejít vozovku zprava ve směru jízdy obviněného po vyznačeném a pouličním osvětlením dostatečně osvětleném přechodu, když současně v rozporu s ustanovením § 17 odst. 5 písm. d) výše

vedeného zákona započal toto vozidlo bezprostředně před přechodem pro chodce předjíždět a při vjezdu na přechod se přední pravou částí ním řízeného vozidla střetl s výše uvedenou chodkyní, kdy v důsledku nárazu došlo k odrazení těla chodkyně na vozovku, přičemž při tomto střetu poškozená [REDAKCE], nar. [REDAKCE], utrpěla smrtelná zranění, kterým na místě dopravní nehody podlehla, když příčinou smrti poškozené bylo zhmoždění mozku,

t e d y - jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

č í m ž s p á c h a l

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3(tří) let**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě n ě odkládá na zkušební dobu 5(pěti) let**.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému **u k l á d á**, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradil škodu a odčinil nemajetkovou újmu, kterou svým činem způsobil.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se mu **u k l á d á** trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu **7(sedmi) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **p o v i n e n** na náhradě škody zaplatit poškozeným [REDAKCE], nar. [REDAKCE], částku 354.927,-Kč, [REDAKCE], nar. [REDAKCE], částku 240.000,-Kč, [REDAKCE], nar. [REDAKCE], částku 240.000,-Kč, [REDAKCE], nar. [REDAKCE], částku 240.000,-Kč a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], částku 240.000,-Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] **o d k a z u j í** se zbytkem nepřiznaného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že obž. [REDAKCE] dne 1.11.2011 v cca 17:30 hodin ve Volyni, okres Strakonice, v ulici Vimperská před domem čp. 21 na silnici I. třídy č. 4 jako řidič vlastního osobního vozidla Škoda 135 LX

Favorit, reg. zn. [REDAKCE] v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů nesnížil rychlost jízdy jím řízeného vozidla a následně nezastavil vozidlo před přechodem pro chodce, s osobním vozidlem Peugeot 306 reg. zn. [REDAKCE] řízeným [REDAKCE] nar. [REDAKCE] který zastavením umožnil chodkyni poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bezpečně přejít vozovku zprava ve směru jízdy obviněného po vyznačeném a pouličním osvětlením dostatečně osvětleném přechodu, když současně v rozporu s ustanovením § 17 odst. 5 písm. d) výše uvedeného zákona započal toto vozidlo bezprostředně před přechodem pro chodce předjíždět a při vjezdu na přechod se pravou přední částí ním řízeného vozidla střetl s uvedenou chodkyní, kdy v důsledku nárazu došlo k odražení těla chodkyně na vozovku, přičemž při tomto střetu poškozená [REDAKCE] utrpěla smrtelná zranění, kterým na místě dopravní nehody podlehla, když příčinou smrti poškozené bylo zhmoždění mozku.

Obž. [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděl, že ho tato nezvratitelná událost hluboce mrzí. Předmětný den jel po volyňském náměstí, kde při míjení ostrůvku zaregistroval, že z pravé strany z vedlejší silnice vjíždí před něho jiné vozidlo, které dojel. Vozidlo jelo pomalu, chtěl ho předjet. Pripustil, že udělal tzv. myšku. Chtěl takto vyřešit vzniklou situaci, což byla chyba, která ho dodnes mrzí. Během tohoto manévru (předjíždění) si nevšiml dopravního značení upozorňujícího na přechod a na přechod samotný. Nemůže vyloučit, že auto, které předjížděl, už stálo. Přes stojící vozidlo neviděl ani chodkyni. Když vozidlo minul, došlo k nárazu do pravé přední části vozidla. Náraz ho překvapil. Po nárazu vozidlo zastavil a zjistil, že srazil chodkyni. Šel k ní, snažil se zjistit, zda má životní funkce. Uvedl ji do stabilizované polohy a vyndal jí zapadlý jazyk. Zároveň požádal osoby, které byly ve druhém autě, aby zavolaly záchranku.

K doplňujícím dotazům uvedl, že řidičské oprávnění vlastní od prosince 2001, za tu dobu měl pouze jedinou dopravní nehodu v roce 2006 bez velké škody a jeden dopravní přestupek za překročení rychlosti v obci. Kontaktoval všechny poškozené omluvným dopisem; nehodu nahlásil u České podnikatelské pojišťovny.

Z výpovědi **svědka** [REDAKCE] vyplynulo, že jel ve svém vozidle a viděl, jak auto předjelo stojící auto a srazilo ženu. Auto udělalo tzv. myšku. Jel rychlostí 30-40 km za hodinu, protože věděl, že před ním jede auto a před ním jedno auto stojí, proto přibrzdňoval. Doplnil, že auto stojící před přechodem, viděl, z jeho pohledu auto stálo, nevybavil si, zda mělo rozsvícená brzdová světla. Obžalovaný byl aktivní při poskytování pomoci, vylezl z auta a snažil se chodkyni pomoci. Vytáhl jí na trávník a snažil se jí dát první pomoc.

Z výpovědi **svědka** [REDAKCE] soud zjistil, že přijel ve Volyni na náměstí k přechodu, kde zastavil, aby dal přednost chodkyni. Ve zpětném bočním zrcátku si všiml dvou světel, následně auto srazilo chodkyni na přechodu. Řidič okamžitě zastavil, vystoupil, šel jí hned pomoci. Oni mezitím zavolali záchranku. Řidič, který srazil chodkyni, jel předtím za ním tak 150 metrů. Doplnil, že když přijížděl

k přechodu, viděl chodkyni, jak u přechodu stojí a chce přejít. Když zastavil, chodkyně se plynule rozešla.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] soud zjistil, že i on byl svědkem dopravní nehody ve Volyni, jel domů s [REDAKCE] a [REDAKCE]. Jeli směrem na Vimperk a zastavili u přechodu. Chodkyně už tam čekala, zda jí dají přednost. S vozidlem zastavili, chodkyně přecházela a když přišla do druhé půlky přechodu, byla sražena. Řidič, který srazil chodkyni, po nehodě vystoupil a šel za ní. Odtáhl jí na kraj silnice na trávu, vyndal jí jazyk a hned volali záchranku.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] soud zjistil, že ve Volyni zastavili před přechodem a náhle si všiml auta, které bylo vedle nich. Auto pak nabralo chodkyni, která letěla několik metrů. Běželi k ní, obžalovaný jí vyndal jazyk, svědek zavolal záchranou službu. Auto, které řídil obžalovaný, zaregistroval až v okamžiku, kdy bylo vedle nich.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (včetně pitevního protokolu), založeného na č.l. 55-59 soud zjistil, že příčinou smrti [REDAKCE] bylo zhmoždění mozku. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, založeného na č.l. 60-61 spisu vyplynulo, že v krvi zemřelé [REDAKCE] nebyla použitými metodami prokázána přítomnost alkoholu. Ze znaleckého posudku o technickém stavu vozidla založeném na č.l. 67-74 spisu bylo zjištěno, že prohlídkou automobilu Škoda 135 LX Favorit reg. zn. [REDAKCE] nebyla zjištěna technická závada, která by měla vliv na vznik nehodového děje. Na vozidle nebyla zjištěna poškození částí automobilu zajišťujících provozní bezpečnost, na vozidle nebyla zjištěna technická závada mající příčinnou souvislost se vznikem dopravní nehody. Na č.l. 13-27 je založen protokol o nehodě v silničním provozu včetně plánu a fotodokumentace, ze kterých soud zjistil datum a čas a místo dopravní nehody, při kterém vozidlo řízené obž. [REDAKCE] na přechodu pro chodce srazilo chodkyni [REDAKCE]. Z uvedené listiny dále vyplývá, že u řidiče, který zavinil dopravní nehodu (obžalovaného), nebyl dechovou zkouškou přístrojem Dräger zjištěn alkohol. Místo, kde došlo k dopravní nehodě, se nachází v obci Volyně na silnici I/4, kdy se jedná o volný a přehledný úsek. V místě dopravní nehody se nachází vyznačený přechod pro chodce, který je viditelný. Je značen vodorovným značením na vozovce. V době dopravní nehody již byla tma. V místě dopravní nehody svítilo veřejné osvětlení a přechod pro chodce byl dobře viditelný z obou stran jízdy. Výše uvedené skutečnosti jsou patrné i z fotodokumentace založené ve spise. Z kopií osobních dokladů a dokladů k vozidlu obviněného založených na č.l. 44-49, soud zjistil, že obž. měl pro vozidlo [REDAKCE] uzavřeno povinné ručení u České podnikatelské pojišťovny a.s.. Na č.l. 95, 97, 99 a 102 jsou založeny omluvené dopisy obžalovaného adresované všem poškozeným (pozůstalým). Na č.l. 106-107 je založená evidenční karta řidiče obž. [REDAKCE]. Z této karty soud zjistil, že stav bodového hodnocení je 0 bodů, je držitelem následujících skupin řídičského oprávnění A1, A18, A21, B, B1, skupina B od 6.12.2001. V evidenční kartě řidiče obžalovaného je uveden jediný záznam z 12.5.2007, kdy mu v obci Třeboň byla naměřena rychlost 60 km v hodině. Za tento přestupek mu byla uložena bloková pokuta v částce 1.000,-Kč. Ze zprávy Městského úřadu Strakonice, odboru vnitřních věcí, založené na č.l. 108 soud zjistil, že obž. nebyl

projednáván odborem vnitřních věcí pro přestupek. Z opisu evidence rejstříku trestů založené na čl. 110 je zřejmé, že obž. [REDAKCE] nebyl doposud soudně trestán. Na čl. 109 je založená zpráva zaměstnavatele obžalovaného společnosti [REDAKCE] ze které soud zjistil, že obž. patří jako zaměstnanec mezi nejlepší a nejschopnější ve své profesi, jeho pracovní morálka je příkladná, v případě nutnosti ochotně řeší problémy i mimořádnou pracovní dobu a vychází vstřícně vedení střediska v případě potřeby přesčasové práce. Chování a vystupování na pracovišti je bezproblémové. Jeho průměrný čistý měsíční výdělek činí 28.000,-Kč.

Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu. Dospěl přitom k závěru, že se obž. dopustil trestné činnosti tak, jak je popsáno shora ve výroku tohoto rozsudku.

Bylo bezpečně a bez jakýchkoliv pochyb prokázáno, že obž. [REDAKCE] dne 1.11.2011 kolem 17:30 hodin v obci Volyně řídil svůj osobní automobil Škoda Favorit reg. zn. [REDAKCE] kdy v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, nesnížil rychlost jím řízeného vozidla a nezastavil vozidlo před přechodem pro chodce, a to za situace, kdy před přechodem pro chodce zastavil své vozidlo Peugeot 306 reg. zn. [REDAKCE] [REDAKCE], který zastavením umožnil chodkyni [REDAKCE] přejít vozovku zprava ve směru jízdy obviněného po vyznačeném a pouličním osvětlením dostatečně osvětleném přechodu. Obž. [REDAKCE] navíc v rozporu s ustanovením § 17 odst. 5 písm. d) výše uvedeného zákona o provozu na pozemních komunikacích započal toto vozidlo bezprostředně před přechodem pro chodce předjíždět a při vjezdu na přechod se přední částí svého vozidla střetl s uvedenou chodkyní, v důsledku střetu chodkyně [REDAKCE] utrpěla smrtelná zranění, kterým na místě dopravní nehody podlehl.

O vině obž. [REDAKCE] není žádných pochyb. Konečně obž. [REDAKCE] svou vinu doznává. Místo toho, aby také zastavil (stejně jako řidič [REDAKCE]), náhle vybočil, udělal tzv. myšku, vjel do levého jízdního pruhu a vozidlo řízené svědkem [REDAKCE] předjížděl, následně došlo na přechodu pro chodce ke srážce s chodkyní. Vinu obž. [REDAKCE] prokazují i svědci [REDAKCE] kteří potvrdili, že obž. při příjezdu k přechodu pro chodce v obci Volyně na náměstí, kde stálo vozidlo řízené svědkem [REDAKCE] a dávalo přednost chodkyni jdoucí po přechodu, místo, aby zastavil, s vozidlem náhle vybočil a předjížděl, načež došlo ke střetu s chodkyní. Není pochyb o tom, že obžalovaný měl dostatek času, aby své vozidlo zastavil, vozidlo řízené svědkem [REDAKCE] se do dráhy obžalovaného dostalo ve vzdálenosti zhruba 150 metrů (výpověď svědka [REDAKCE]) a bylo dobře viditelné (výpověď svědka [REDAKCE]). Vina obž. je dokreslována listinnými důkazy, zejména protokolem o dopravní nehodě a znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, z oboru toxikologie a znaleckého posudku o technickém stavu vozidla.

Soud tak uzavírá, že není sebemenších pochyb o tom, že obž. [REDAKCE] řídil své vozidlo ve Volyni v ulici Vimperská, kde nezastavil před přechodem pro chodce ani nesnížil rychlost a naopak začal před ním stojící vozidlo bezprostředně před přechodem pro chodce předjíždět, kde při vjezdu na přechod srazil chodkyni [REDAKCE]

kteřá v důsledku střetu utrpěla smrtelná zranění, kterým na místě podlehla. Obž. [REDAKCE] tak jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona. Jedná se o povinnosti uložené zákonem č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů stanovené v § 5 odst. 1 písm. h), kdy řidič je povinen snížit rychlost jízdy nebo zastavit vozidlo před přechodem pro chodce, sníží-li rychlost jízdy nebo zastavit vozidlo před přechodem pro chodce, i řidiči ostatních vozidel jedoucích stejným směrem a dále porušil povinnost stanovenou § 17 odst. 5 písm. d) výše uvedeného zákona, kdy řidič nesmí předjíždět na přechodu pro chodce nebo na přechodu pro cyklisty a bezprostředně před nimi. Svým jednáním se dopustil přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.

V této věci spíše zůstávalo otázkou, jaký trest obž. [REDAKCE] za jeho nedbalostní jednání uložit. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až 39 trestního zákoníku. V této souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obž.. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem jeho nápravy, jakož i k chování po spáchání činu.

K osobě obž. [REDAKCE] bylo zjištěno, že je ženatý, nemá žádné vyživovací povinnosti. Je zaměstnán ve společnosti [REDAKCE] v pozici seřizovač. Svým zaměstnavatelem je velmi kladně hodnocen, jeho pracovní morálka je příkladná. Městským úřadem ve Strakoniciích nebyl doposud přestupkově postihován a z opisu rejstříku trestů je zřejmé, že nebyl doposud ani soudně trestán. Z evidenční karty řidiče obžalovaného je zjištěno, že řidičské oprávnění skupiny B opravňující ho řídit osobní automobil má od 6.12.2001, jeho aktuální bodové ohodnocení je 0 bodů, přičemž v EKŘ má pouze jeden záznam z května 2007, kdy mu byla v obci naměřena rychlost 60 km v hodině. Jiný záznam v evidenční kartě řidiče obž. nemá.

Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlížel kromě shora uvedených skutečností též k existenci polehčujících a přitěžujících okolností. Obž. evidentně přitěžuje, že svým jednáním způsobil tragický a neodčinitelný následek na životě poškozené. Jeho neuvěřitelný zkrat stál život člověka.

K polehčujícím okolnostem je nutné připomenout jeho dosavadní bezúhonnost, velmi kladné hodnocení zaměstnavatele. Negativně nelze hodnotit ani jeho chování po nehodě, kdy chodkyni [REDAKCE] poskytl první pomoc a byl u ní až do příjezdu záchranné služby, jak vyplynulo ze svědectví slyšených svědků. Obžalovaný také vyjádřil lítost nad spácháním uvedeného přečinu a není také zanedbatelné, že se všem poškozeným (manželovi, rodičům a dětem) písemně omluvil. Soud nesouhlasí s názorem státní zástupkyně, že se v případě obž. [REDAKCE] jedná o bezohledného řidiče. Je zřejmé, že obž. neodčinitelným způsobem porušil své povinnosti jako řidiče a nezastavil před přechodem pro chodce, dokonce na přechodu pro chodce předjížděl a následně srazil chodkyni. Nicméně v evidenční kartě řidiče má jediný záznam, jeho stav bodového ohodnocení činí 0 bodů, nelze proto tvrdit, že se jedná o nebezpečného či bezohledného řidiče, který opakovaně porušuje dopravní předpisy, byť se dopustil nehody s tragickými následky.

Je však nutné dát státní zástupkyni za pravdu, že poškozená [REDAKCE] jednala zcela v souladu s pravidly, kdy u přechodu pro chodce vyčkala, zda jí projíždějící vozidla dají přednost a na přechod vstoupila teprve poté, kdy tak řidič [REDAKCE] učinil. Přesto jí takové příkladné chování stálo život.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že s ohledem na všechny polehčující okolnosti a zejména pak osobu pachatele v této věci není nutné ještě ukládat trest přímo spojený s odnětím svobody tak, jak ho navrhovala státní zástupkyně. Přestože obžalovaný svým jednáním způsobil neodčinitelné následky a smrt člověka, není nutné mu dle názoru soudu ukládat nepodmíněný trest. Nicméně s ohledem na charakter jeho jízdy, kdy obž. srazil chodkyni přecházející plynule po označeném a osvětleném přechodu pro chodce, kdy navíc na uvedeném přechodu předjížděl, je nutné trest ukládat v delší míře s odpovídající délkou zkušební doby. Z těchto důvodů mu byl podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v délce tří let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na delší zkušební dobu, tj. v délce pěti let. Soud způsob jízdy obžalovaného (jeho předjíždění na přechodu a nedání přednosti chodci) promítl do výše ukládaného trestu, zejména pak do trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel, který obž. uložil v délce sedmi let. Delší délka tohoto trestu je uložena právě proto, aby si obž. dostatečně uvědomil, že jeho zkrat stál život člověka.

V průběhu řízení se poškození prostřednictvím zmocněnce přihlásili s nárokem na náhradu škody následovně: [REDAKCE] s částkou 340.000,-Kč, [REDAKCE] s částkou 454.927,-Kč, [REDAKCE] s částkou 340.000,-Kč, [REDAKCE] s částkou 340.000,-Kč a [REDAKCE] s částkou 340.000,-Kč. V případě [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] se požadovaná částka skládala z jednorázového odškodnění uvedeného v § 444 odst. 3 občanského zákoníku ve výši 240.000,-Kč (manžel, děti, rodiče). Zároveň tito poškození prostřednictvím svého zmocněnce požadovali každý částku 100.000,-Kč jakožto náhradu za vzniklou nemajetkovou újmu ve smyslu § 43 odst. 3 trestního řádu. Poškozený [REDAKCE] kromě výše uvedených částek 240.000,-Kč a 100.000,-Kč ještě požadoval přiznat částku ve výši 95.914,-Kč představující výdaje spojené se zhotovením náhrobku, částku 5.000,-Kč a 10.043,-Kč představující výdaje spojené s pohřbem a částku 3.970,-Kč výdaje za květiny. Celkem tedy požadoval částku 454.927,-Kč.

Soud po přezkoumání požadavku poškozených na náhradu škody uložil podle § 228 odst. 1 trestního řádu obž. povinnost na náhradě škody zaplatit poškozeným [REDAKCE] nar. [REDAKCE] částku 354.927,-Kč, představující částku 240.000,-Kč jakožto jednorázové odškodnění ve smyslu § 444 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb. a částku jím vynaloženou na zhotovení náhrobku a náklady spojené s pohřbem [REDAKCE] Poškozený [REDAKCE] tyto náklady doložil fakturami založenými na č.l. 127-131 spisu. Zbylým poškozeným, a to [REDAKCE] nar. [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a [REDAKCE] nar. [REDAKCE] soud přiznal každému z nich částku 240.000,-Kč představující jednorázové odškodnění ve smyslu § 444 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb. .

Všichni poškození (manžel, rodiče a synové) se zároveň připojili s požadavkem každý ve výši 100.000,-Kč představující náhradu za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle § 43 odst. 3 trestního řádu ten, komu bylo trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková nebo nemajetková újma nebo ten, na jehož úkor se pachatel trestným činem obohatil, je oprávněn také navrhnout, aby v odsuzujícím rozsudku byla uložena obž. povinnost nahradit v penězích právě způsobenou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo vydat bezdůvodné obohacení. Aby mohl soud rozhodnout o nemajetkové újmě, musí být v každém konkrétním případě prokázáno, že došlo k neoprávněnému zásahu do chráněného osobnostního statku, dále že u postižené fyzické osoby došlo ke vzniku nemajetkové újmy ve značné míře a konečně že mezi neoprávněným zásahem do chráněného osobnostního statku a nemajetkovou újmou nastala u postižené osoby příčinná souvislost. Jde v podstatě o to, zda konkrétní fyzická osoba újmu vzniklou v osobnostní sféře vzhledem k povaze, intenzitě, opakování, trvání a šíři okruhu působení nepříznivého následku pociťuje a prožívá jako závažnou. V tomto rámci se soud musí opírat o zcela konkrétní a přezkoumatelná hlediska.

V samotné důvodové zprávě zákona č. 181/2011 Sb., kterým byla do trestního řádu zakotvena možnost poškozeného navrhnout přiznání náhrady nemajetkové újmy, se uvádí, že *při rozhodování o náhradě nemajetkové újmy je navrhováno postupovat shodně jako při rozhodování o náhradě majetkové škody. Pokud tedy bude pro rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody třeba provádět další dokazování, jež by podstatně protáhlo trestní stíhání, soud odkáže poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních.*

V dané věci je celkem pět poškozených osob (manžel, oba rodiče a dva synové). Za dané situace, kdy o vině obž. není jakýchkoliv pochyb a jeho vina byla prokázána již v rámci provedeného dokazování, by zjišťování, do jaké míry došlo k neoprávněnému zásahu do chráněného osobnostního statku u výše uvedených osob, velmi podstatně protáhlo trestní řízení. Za této situace proto soudu nezbylo nic jiného než podle § 229 odst. 2 tr.ř. všechny poškozené s jejich nárokem na přiznání nemajetkové újmy odkázat na občanskoprávní řízení. Nicméně soud uložil ve smyslu § 82 odst. 2 trestního zákoníku obžalovanému zpřísnující podmínku, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradil škodu a odčinil nemajetkovou újmu, kterou svým činem způsobil. Obž. tak bude muset vyvinout úsilí a podle svých sil v době podmíněného odsouzení nemajetkovou újmu nahradit. V opačném případě by se vystavoval riziku, že by podmíněný trest odnětí svobody v délce tří let byl změněn na trest spojený s odnětím svobody.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Okresního soudu ve Strakoniciích ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě

škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.). Ve prospěch mladistvého může podat odvolání, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí (§ 72 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb.)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Ve Strakonících dne 27. 3. 2012

JUDr. Tomáš Uldrich, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marta Petrovcová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19.6.2012 v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Šilhavce a soudců JUDr. Vladimíry Hájkové a Mgr. Ondřeje Vítů v trestní věci obž. [REDACTED], nar. [REDACTED] ve Strakonících, o odvolání:

- obž. [REDACTED], nar. [REDACTED] ve Strakonících, bytem [REDACTED]
- a
- státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Strakonících,

proti rozsudku Okresního soudu ve Strakonících ze dne 27.3.2012, č.j. 18 T 14/2012-142,
t a k t o :

I.

Z podnětu odvolání státní zástupkyně se podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek částečně z r u š u j e , a to v celém výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že :

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDAKCE] ve Strakonících, trvale bytem [REDAKCE]

se při nezměněném výroku o vině přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek nedotčen,

o d s u z u j e

podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 1 (jeden) rok.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro účely výkonu trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s dohledem.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na 5 (pět) let.

V ostatním zůstal napadený rozsudek **n e d o t ě n .**

II.

Odvolání obž. [REDAKCE] se podle § 256 tr.řádu jako nedůvodné **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem rozhodl senát Okresního soudu ve Strakonících takto:

Obžalovaný

[REDAKCE]
uznává se vinným tím , že

dne 1.11.2011 v cca 17:30 hodin ve Volyni, okres Strakonice, v ulici Vimperská, před domem č.p. 21, na silnici I. třídy č. 4 v km 110,303 (souřadnice GPS-795480,453/-1139130,76), jako řidič vlastního osobního vozidla tov. zn. Škoda 135 LX Favorit, reg. zn. [REDAKCE] v rozporu s ustanovením § 5 odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nesnížil rychlost jízdy jím řízeného vozidla a následně nezastavil vozidlo před přechodem pro chodce, za osobním vozidlem tov. zn. Peugeot 306, reg. zn. [REDAKCE] řízeným [REDAKCE], nar. [REDAKCE] který zastavením umožnil chodkyni poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bezpečně přejít vozovku zprava ve směru jízdy obviněného po vyznačeném a pouličním osvětlením dostatečně osvětleném přechodu, když současně v rozporu s ustanovením § 17 odst. 5 písm. d) výše uvedeného zákona započal toto vozidlo bezprostředně před přechodem pro chodce předjíždět a při vjezdu na přechod se přední pravou částí ním řízeného vozidla střetl s výše uvedenou chodkyní, kdy v důsledku nárazu došlo k odražení těla chodkyně na vozovku, přičemž při tomto střetu poškozená [REDAKCE] nar. [REDAKCE] utrpěla smrtelná zranění, kterým na místě dopravní nehody podlehla, když příčinou smrti poškozené bylo zhmoždění mozku,

č l m ž s p á c h a l

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3(tří) let.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **p o d m í n ě ě odkládá na zkušební dobu 5(pět) let.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému **u k l á d á**, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení podle svých sil nahradil škodu a odčinil nemajetkovou újmu, kterou svým činem způsobil.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se mu **u k l á d á** trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 7(sedm) let.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **p o v i n ě n** na náhradě škody zaplatit poškozeným [redacted] nar. [redacted] částku 354.927,-Kč, [redacted] nar. [redacted] částku 240.000,-Kč, [redacted] nar. [redacted] částku 240.000,-Kč, [redacted] nar. [redacted] částku 240.000,-Kč a [redacted] nar. [redacted] částku 240.000,-Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození [redacted] [redacted] [redacted] a [redacted] **o d k a z u j í** se zbytkem nepřiznaného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonem stanovené lhůtě odvolání jak obžalovaný, tak státní zástupkyně.

Obž. [redacted] který nikterak nespouje své zavinění na neodčinitelném následku objasňované dopravní nehody, se podaným opravným prostředkem domáhá zrušení omezení, jímž je uložený mu výchovný postih zpřísněn. Namítá, že není-li nemajetková újma vyčíslena, nemá tak žádného vodítka, v jaké výši je její rozsah opodstatněný. O této tak ani obžalovaný nemá reálnou představu. Pakliže by za těchto okolností nenaplnil představy soudu o výši oprávněného plnění, mohl by býti bez svého zavinění vystaven nebezpečí přeměny trestu.

Státní zástupkyně se podaným opravným prostředkem domáhá zrušení napadeného rozsudku ve výroku o trestu a potrestání obž. [redacted] nepodmíněnou sankcí vyměřenou na samé spodní hranici zákonných možností, pro účely jehož výkonu trestaného navrhuje zařadit do věznice s dohledem. Trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů má být obžalovanému uložen v polovině zákonné trestní sazby. Státní zástupkyně v odůvodnění podaného odvolání namítá, že příčinou dopravní nehody s neodčinitelným následkem nebyla chvilková nepozornost obžalovaného jakožto řidiče a zkrat v jeho jednání, ale jeho riskantní a bezohledná jízda. Odvolatelka poukazuje na konkrétní zákonná ustanovení, která obžalovaný při řízení motorového vozidla porušil. Oproti tomu chodkyně vozovku přecházela zcela v souladu s pravidly silničního provozu. Státní zástupkyně hodnotí konání obžalovaného jako pohrdavý vztah k ochraně zdraví a života ostatních účastníků silničního provozu. Zavinil-li v příčinné souvislosti s ním obžalovaný fatální následek, je jeho potrestání toliko výchovnou sankcí, jakkoliv je dále tato zpřísněna zákazem řídit motorová vozidla na delší dobu, státní zástupkyně hodnocen jako postih nezákonný.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu odvolací soud, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno, přezkoumá dále také správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno.

Mají-li vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než-li v tom, proti němuž bylo odvolání podáno, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu tento opravný prostředek mohla podat (§ 254 odst. 2 tr. řádu).

Krajský soud ve smyslu shora uvedených zákonných ustanovení, s přihlédnutím k námitkám podaného odvolání, přezkoumal napadený rozsudek, přezkoumal dále také správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo. Učinil pak následná zjištění a závěry:

V řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud žádné závažné procesní vady, jež by mohly mít vliv na správnost rozhodnutí. Odvolací soud shledal, že jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení před okresním soudem, byly dodrženy veškeré předpisy, které mají zabezpečit právo obžalované osoby na obhajobu i řádné objasnění věci. Okresní soud provedl důkazy v rozsahu § 2 odst. 5 tr. řádu a zjistil skutkový stav, o němž netřeba mít pochybnosti. Dokazování zaměřil na prokázání jak objektivní, tak subjektivní stránky skutkové podstaty zažalovaného deliktu. Provedené důkazy hodnotil v souladu s pravidly upravenými ust. § 2 odst. 6 tr. řádu a vyvodil logické závěry ohledně pachatelství obž. ██████████ na kriminálním činu poškozujícím zákonem chráněný zájem na ochraně života a zdraví, a to v posuzovaném případě vůči účastníku silničního provozu.

Okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku konstatuje, že o vině obž. ██████████ na smrti chodkyně ██████████ nemá žádných pochybností. Uzavírá, že obžalovaný „... místo toho, aby také zastavil (stejně jako řidič ██████████, náhle vybočil, udělal tzv. myšku, vjel do levého jízdního pruhu a vozidlo řízené svědkem ██████████ předjížděl, následně došlo na přechodu pro chodce ke srážce s chodkyní. Vinu obž. ██████████ prokazují i svědci ██████████ kteří potvrdili, že obžalovaný při příjezdu k přechodu pro chodce v obci Volyně na náměstí, kde stálo vozidlo řízené svědkem ██████████ a dávalo přednost chodkyni jdoucí po přechodu, místo, aby zastavil, s vozidlem náhle vybočil a předjížděl, načež došlo ke střetu s chodkyní. Není pochyb o tom, že obžalovaný měl dostatek času, aby své vozidlo zastavil, vozidlo řízené svědkem ██████████ se do dráhy obžalovaného dostalo ve vzdálenosti zhruba 150 metrů (výpověď svědka ██████████ a bylo dobře viditelné (výpověď svědka ██████████.“

...Soud uzavřel, že „není sebemenších pochyb o tom, že obž. ██████████ řídil své vozidlo ve Volyni v ulici Vimperská, kde nezastavil před přechodem pro chodce ani nesnížil rychlost a naopak začal před ním stojící vozidlo bezprostředně před přechodem pro chodce předjíždět, kde při vjezdu na přechod srazil chodkyni ██████████ která v důsledku střetu utrpěla smrtelná zranění, kterým na místě podlehla. Obž. ██████████ tak jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona. Jedná se o povinnosti uložené zákonem č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů stanovené v § 5 odst. 1 písm. h), kdy řidič je povinen snížit rychlost jízdy nebo zastavit vozidlo před přechodem pro chodce, sníží-li rychlost jízdy nebo zastavit vozidlo před přechodem pro chodce, i řidiči ostatních vozidel jedoucích stejným směrem a dále porušil povinnost stanovenou § 17 odst. 5 písm. d) výše uvedeného zákona, kdy řidič nesmí předjíždět na přechodu pro chodce nebo na přechodu

pro cyklisty a bezprostředně před nimi. Svým jednáním se dopustil přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.“

Po rekapitulaci zjištěných polehčujících okolností, jež okresní soud spatřuje jednak v zatímní bezúhonnosti obžalovaného a jeho příznivém hodnocení a dále v jeho počínání po dopravní nehodě, kdy zraněné poskytl první pomoc (pozn. ve prospěch obžalovaného je dále hodnoceno, že se všem pozůstalým omluvil), bylo soudem prvního stupně uzavřeno, že je dán předpoklad naplnění účelu trestní sankce ještě postihem výchovným. Vzhledem k poznatku, že obžalovaný nemá v evidenční kartě řidiče žádný záznam, vyjádřil okresní soud svůj nesouhlas s argumentací státní zástupkyně, že obžalovaný je nebezpečným a bezohledným řidičem. Uložil mu proto sankci odnětí svobody vyměřenou ještě pod polovinou rozpětí zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem jeho výkonu na nejdéle možnou zákonnou výměru. Určenou zkušební dobu pak zpřísnil povinností trestaného nahradit poškozeným osobám způsobenou nemajetkovou újmu. Na řidičovu nekázeň reagoval okresní soud dále jeho potrestáním zákazem činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů ve výměře sedmi let.

Senát odvolacího soudu shledal, že okresní soud odsuzující výrok vynesl na podkladě dostatečného rozsahu dokazování, jež mu skýtal spolehlivý podklad pro rozhodnutí. Jeho skutková zjištění, jak jsou tato v rozsudečném výroku popsána, mají dostatečnou oporu v obsahu provedených důkazů. Rovněž právní kvalifikace skutku je odpovídající. Tato odráží jak způsob provedení činu, stejně jako formu zavinění jeho následku. Skutkové závěry okresního soudu jsou podkladem pro výrok vyneseny v rámci adhézního řízení, který rovněž není poznamenán jakoukoliv vadou.

Jak je uvedeno výše, stěžejní argumentace obou odvolatelů směřuje do výroku o uloženém trestu. Obž. ██████████ se domáhá jeho určitého zmírnění, státní zástupkyně naopak namítá, že zákonné podmínky pro toliko alternativní postih pachatele závažné dopravní nehody nejsou dány.

Za přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, jímž je obž. ██████████ soudem uznán vinným, lze uložit sankci odnětí svobody na jeden rok až šest let.

Podle § 38 odst. 1 tr. zákoníku je nutno trestní sankce ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a pachatelovým poměrům.

Tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější (§ 38 odst. 2 tr. zákoníku).

Při ukládání trestních sankcí se přihlédne i k právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem (§ 38 odst. 3 tr. zákoníku).

I odvolací soud shledává, že obž. ██████████ je osobou bezúhonnou, velmi příznivě hodnocenou svým zaměstnavatelem. V evidenční kartě řidiče má obžalovaný, který vlastní řidičský průkaz od roku 1998, jediný záznam z roku 2007, kdy byl potrestán blokovou pokutou za překročení povolené rychlosti v obci. Uvedené polehčující okolnosti jistě musí býti zohledněny při rozhodnutí o výměře trestanému ukládané sankce, nelze je však přeceňovat při úvahách o druhu soudního postihu, při nichž musí býti mimo jiné hodnocena i závažnost pachatelem spáchaného trestného činu.

Ve shodě s odvolací argumentací státní zástupkyně je shledáváno, že obž. [REDAKCE] se dopustil velmi závažného porušení pravidel silničního provozu. V městském provozu, kdy musel registrovat, že před ním jedoucí vozidlo zastavilo před přechodem pro chodce, kdy důvod počínání tohoto řidiče musel být zcela zjevný, na takovou situaci reagoval tak, že stojící automobil předjížděl a po přechodu přecházející chodkyni srazil a usmrtil. Na takové řidičovo počínání nelze nahlížet jako na zkrat. Tento se dopustil velmi agresivního manévru, zcela ignoroval, že řidič jedoucí před ním respektoval pravidla silničního provozu a riskantní a bezohlednou jízdou zapříčinil fatální, neodčinitelný následek. V konání obžalovaného rozhodně nešlo o chvilkovou nepozornost, jíž by bylo možné, co do míry zavinění, kvalifikovat jako nevědomou nedbalost. Obžalovaný vzhledem ke způsobu jízdy, pro jaký se rozhodl zcela vědomě, věděl, že při zvoleném riskantním manévru může porušit zákonem chráněný zájem a jen bez přiměřených důvodů spoléhal, že takový následek nenastane. V jeho jednání je tak spatřováno zavinění formou vědomé nedbalosti, jak je tato definována ust. § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Právě forma zavinění obž. [REDAKCE] na smrti poškozené vylučuje, že by k potrestání jmenovaného postačila toliko sankce výchovná, nespojená s okamžitým výkonem. Závěr opačný by odporoval stabilní rozhodovací praxi zdejšího krajského soudu aplikovanou v obdobných trestních věcech.

Dříve konstatované polehčující okolnosti opravňují ve shodě s návrhem státní zástupkyně obžalovanému ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody stanovit na samé spodní hranici zákonných možností, ve výměře jednoho roku. Pro účely výkonu trestu je obžalovaný, který je jako osoba prvotrestaná postihován za nedbalostní delikt, dle pravidel upravených ust. § 56 odst. 2 tr. zákoníku zařazen do věznice s dohledem.

Je zcela opodstatněné, je-li na řidičskou nekázeň obž. [REDAKCE] reagováno dále jeho potrestáním sankcí zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů. Po zohlednění výměry trestu odnětí svobody, doba jehož výkonu se do běhu sankce zákazu činnosti nezapočítává, je obžalovanému ukládaný postih tohoto druhu stanoven ve výměře pod polovinou zákonných možností, v trvání pěti let.

Pro veškeré výše uvedené důvody bylo rozhodnuto, jak ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Je-li shledáváno, že pro potrestání obž. [REDAKCE] toliko podmíněným odsouzením nejsou dány zákonné podmínky, je hodnocení jeho odvolací argumentace bezpředmětné. Pouze v obecné rovině lze uvést, že i vymezení zpřísňujících omezení by mělo být určeno konkrétně tak, aby trestané osobě bylo zřejmé, jakou povinnost a v jakém rozsahu má plnit.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (§ 265c, § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost

kteréhokoliv výroku rozhodnutí, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,

- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok a v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání, lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 19.6.2012

Předseda senátu:
JUDr. Pavel Š i l h a v e c k ý, v.r.

Vyhotovila:
JUDr. Vladimíra H á j k o v á, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Helena Rubicková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonících rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Romana Šustry a přísedících Zuzany Kapounové a Ing. Vítězslava Vaňáče v hlavním líčení dne 21. prosince 2011 ve Strakonících, **t a k t o :**

Obžalovaný

██████████,
nar. ██████████ ve Strakonících, trvale bytem ██████████ 386 01 Strakonice, řidič firmy ██████████, 386 01 Strakonice, státní příslušník ČR,

je v i n e n , ž e

dne 8.11.2010 okolo 14:55 hodin v katastru obce Přední Zborovice, na silnici I. třídy č. 4 v km 103,866 km (souřadnice GPS -794036,522/-1133499,512) ve směru jízdy od Strakonice na obec Volyně, jako řidič osobního vozidla tov. zn. Fiat Ulysse, reg. zn. ██████████ majitelky poškozené ██████████ jeho matky, v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, na rovném úseku před nepřehledným horizontem v místě, kde je vozovka rozdělena na dva jízdní pruhy dvojitou podélnou čarou souvislou, přejel, pravděpodobně z důvodu předjíždění před ním jedoucího vozidla, do protisměru, kde se čelně střetl s osobním vozidlem tov. zn. Škoda Felicia, reg. zn. ██████████ řízeným jeho majitelem poškozeným ██████████, nar. ██████████, připoutaným bezpečnostním pásem,

jedoucím ve směru od obce Volyně na Strakonice, přičemž při tomto střetu došlo k usmrcení poškozeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a dále došlo ke způsobení škody na osobním vozidle tov. zn. Fiat Ulysse, reg. zn. [REDAKCE] ve výši cca 60.000,- Kč ku škodě poškozené majitelky [REDAKCE] dále na osobním vozidle tov. zn. Škoda Felicia, reg. zn. [REDAKCE] ve výši cca 20.000,- Kč ku škodě poškozeného majitele [REDAKCE], nar. [REDAKCE]

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona

č í m ž s p á c h a l

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 2 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně** odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pět) let**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu **7 (sedmi) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **p o v i n e n** zaplatit Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Krajská pobočka pro Jihočeský kraj, Lannova 5, České Budějovice, finanční částku ve výši 3.069,- Kč a poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] finanční částku ve výši 175.000,- Kč jako náhradu škody způsobené přečinem.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE], nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] **o d k a z u j e** se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě dokazování provedeném v hlavním líčení soud zjistil a vzal za prokázaný skutkový děj, kdy obžalovaný dne 8.11.2010 okolo 14:55 hodin v katastru obce Přední Zborovice, na silnici I. třídy č. 4 v km 103,866 km ve směru jízdy od Strakonice na obec Volyně, jako řidič osobního vozidla tov. zn. Fiat Ulysse, reg. zn. [REDAKCE]

██████████, majitelky poškozené ██████████ jeho matky, v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, na rovném úseku před nepřehledným horizontem v místě, kde je vozovka rozdělena na dva jízdní pruhy dvojitou podélnou čarou souvislou, přejel, pravděpodobně z důvodu předjíždění před ním jedoucího vozidla, do protisměru, kde se čelně střetl s osobním vozidlem tov. zn. Škoda Felicia, reg. zn. ██████████ řízeným jeho majitelem poškozeným ██████████, nar. ██████████, připoutaným bezpečnostním pásem, jedoucím ve směru od obce Volyně na Strakonice, přičemž při tomto střetu došlo k usmrcení poškozeného ██████████, nar. ██████████, a dále došlo ke způsobení škody na osobním vozidle tov. zn. Fiat Ulysse, reg. zn. ██████████, ve výši cca 60.000,- Kč ku škodě poškozené majitelky ██████████ dále na osobním vozidle tov. zn. Škoda Felicia, reg. zn. ██████████, ve výši cca 20.000,- Kč ku škodě poškozeného majitele ██████████, nar. ██████████.

Obžalovaný ██████████ vypověděl, že dne 8. 11. 2010 jel do Volyně a u Předních Zborovic se mu udělalo špatně, začal mít mžitky před očima, bolelo ho za krkem a bylo mu na zvracení. Chtěl zastavit, ale nepamatuje si, zda brzdil. Probral se až na poli a teprve v nemocnici se dozvěděl, co se stalo. Týden před nehodou byl u své lékařky, protože měl mžitky před očima a bylo mu na zvracení. Lékařka mu doporučila klidový režim na dva dny, který dodržel, ale již si nepamatuje, zda chodil do zaměstnání. Asi týden před návštěvou lékařky ho bolelo za krkem. Před jízdou dne 8. 11. 2010 žádné zdravotní obtíže neměl. Obžalovaný navštěvuje pouze svojí obvodní lékařku, nechodí k žádnému specialistovi a nebere žádné léky. Obžalovaný jel s vozidlem do autoservisu ve Volyni na diagnostiku, s vozidlem nebyly žádné problémy a bylo v pořádku. Nepamatuje si, že by po nehodě hovořil s příslušníky Policie České republiky, a to ani v nemocnici, a rovněž si nepamatuje, že by vedl komunikaci s lékařem záchranné služby. Ví o tom, že v místě dopravní nehody je dvojitá plná čára souvislá a tato se nemá přejíždět za žádných okolností. Automobil, se kterým měl dopravní nehodu, je jeho matky a neví, zda matka nahlásila dopravní nehodu na pojišťovnu, nebavili se spolu o tom a obžalovaný s ní tuto záležitost neprobíral.

Svěděk ██████████ uvedl, že neviděl samotný střet vozidel, ale na místo dopravní nehody přijel jako první a je přesvědčen o tom, že proti němu jelo nějaké vozidlo. Běžel k vozidlu Felicia a obžalovaný vystupoval z automobilu. Svědek se ho ptal, zda je v pořádku a on odpověděl, že mu pouze teče krev z nosu. K vozidlu Felicia přiběhl ještě nějaký kluk, se kterým se, svědek a ten kluk, snažili pomoci poškozenému. Protože se škrtil na bezpečnostním pásu, přeřizli pás nožem a ve chvíli, kdy ztrácel tep, přijeli na místo hasiči. V době, kdy na místo přijeli hasiči, tam přijel i pan ██████████ Svědek s obžalovaným na místě nemluvil, ale když se hasiči ptali, kdo je druhý řidič, tak obžalovaný říkal, že má poruchu na vozidle.

Svěděk ██████████ vypověděl, že jel ze Strakonice a přijel na místo dopravní nehody. Na místě již zastavila bílá dodávka a s jejím řidičem se snažili dát poškozenému z Felicie první pomoc. Volalo se na linku 112 a zde jim řekli, že s poškozeným nemají nic dělat, pouze mu držet hlavu a počkat na jejich příjezd. Řidič z druhého automobilu za nimi nepřišel, chodil kolem auta sem a tam a byl takový, jakoby nevěděl, co se stalo. Svědek pracoval u hasičů a jako řidič záchranné služby a

chování obžalovaného na místě nehody mu přišlo netypické. Jevilo se mu, jako kdyby obžalovaný byl mimo.

Z protokolu o nehodě v silničním provozu včetně plánu a fotodokumentace soud zjistil, že dne 8. 11. 2010 ve 14.55 hodin došlo na silnici 1. třídy v katastru obce Přední Zborovice ke střetu osobního automobilu Fiat Ulysse, řízeným obžalovaným, s osobním automobilem poškozeného Škoda Felicia. Na místě dopravní nehody obžalovaný sdělil, že jel s vozidlem do Volyně do servisu, jelikož měl závadu spočívající ve špatném chodu motoru, a z tohoto důvodu bylo vozidlo vyšetřovatelem zajištěno ke znaleckému zkoumání pro potvrzení nebo vyvrácení uplatňované technické závady. Poškozený [REDAKCE] byl namísto resuscitován lékaři, avšak svému zranění podlehl. V místě dopravní nehody je vozovka rozdělena na dva jízdní pruhy dvojitou podélnou čarou souvislou. Z protokolu o ohledání zajištěného vozidla soud zjišťuje, že jako věcné stopy byly zajištěny žárovky za předních světlometů osobního automobilu Škoda Felicia. Odborným zkoumáním z oboru kriminalistika, odvětví elektrotechnika, bylo zjištěno, že obě zajištěné žárovky v době nehody svítily vláknem potkávacího světla.

Znalec v oboru dopravy Evžen Sperger ve svém znaleckém posudku a výpovědi při hlavním líčení uvedl, že příčinou nehodového děje bylo přejetí automobilu obžalovaného do protisměrného jízdního pruhu přes vyznačenou dvojitou podélnou čáru. Řidičem vyvolaným intenzivním brzděním došlo k blokování předních kol a vozidlu byla odejmuta možnost měnit směr jízdy. Trajektorie stopy odvozené od směru vyznačené brzdě stopy je technicky přijatelná pro obvyklý úkon při předjíždění vpředu jedoucího automobilu, ale po technické stránce by mohla odpovídat i přejetí do protisměru z důvodu nepozornosti nebo mikrospánku. Automobil obžalovaného se na počátku zaznamenaných brzděných stop pohyboval rychlostí 84 až 100 km/h a střetová rychlost s protijedoucím automobilem se pohybovala v hodnotě 45 až 55 km/h. Znaleckou prohlídkou vozidla Fiat Ulyse bylo zjištěno, že před nehodou bylo bezpečně směrově řiditelné volantem a bylo možné působením na brzdový pedál vyvolat dostatečnou symetrickou brzdou účinnost na kolech téže nápravy. Příčinou vzniku nehodového děje byly jiné skutečnosti, nikoliv technický stav konstrukčních prvků vozidla. Znalec jako technicky nemožné zcela vylučuje, že by příčinou nehodového děje mohla být neočekávaná extrémní akcelerace vozidla a i kdyby k neočekávané akceleraci vozidla došlo, je možné ji jednoduše přerušit sešlápnutím spojky nebo i samotným sešlápnutím brzdového pedálu, neboť brzdný účinek je vyšší než výkon motoru.

Ze zprávy MUDr. Miroslavy Vinické vyplývá, že obžalovaný byl od dne 27. 10. 2010 vyšetřen pro virózu a bolesti krční páteře s propagací do hlavy. Na mžitky před očima si nestěžoval. Byl mu doporučen klidový režim, Ibalgin a neurologické vyšetření. Od té doby ordinaci nenavštívil a ani nedonesl žádné výsledky vyšetření od odborníka.

Prof. MUDr. Zdeněk Ambler, DrSc., znalec v oboru zdravotnictví, odvětví neurologie, vypověděl, že při zkoumání zdravotního stavu obžalovaného měl k dispozici jeho kompletní zdravotnickou dokumentaci od narození, ve které nejsou uvedeny žádné závažnější onemocnění nebo poruchy. Vzhledem k zaměstnání obžalovaného jako řidiče byly prováděny pravidelné preventivní prohlídky, poslední dne 9. 9. 2010. Bylo

konstatováno pouze podezření na alergickou rýmu. Poslední vyšetření pak bylo dne 27. 10. 2010 pro akutní virové onemocnění a bolesti krční páteře. Vlastním vyšetřením obžalovaného znalec nezjistil žádnou neurologickou poruchu ani žádné onemocnění. Bylo provedeno i elektroencefalografické vyšetření a i toto bylo v mezích normy. Lékařské vyšetření nemůže prokázat ani vyloučit, zda obžalovaný dne 8. 11. 2010 měl zdravotní potíže, které mu mohly způsobit mžitky před očima a pocit na zvracení. Toto jsou zcela nespecifické projevy, které nepatří k projevům u nějakého konkrétního onemocnění. Aby obžalovaný mohl ztratit kontrolu nad vozidlem, musel by však mít poruchu vědomí, nikoliv jen mžitky před očima nebo pocit na zvracení. Žádná nemoc nebo porucha, která by u obžalovaného mohla způsobit poruchu vědomí nebo bdělosti však zjištěna nebyla. Významná je i ta skutečnost, že u obžalovaného se v době od dopravní nehody do znaleckého vyšetření dne 19. 10. 2011 žádné další poruchy, které by způsobily poruchu vědomí, nevyskytly. Ohledně chování obžalovaného na místě nehody, jak jej popsal svědek [REDAKCE] znalec uvedl, že obžalovaný mohl být v psychickém šoku z toho, co se stalo, anebo jeho chování mohlo být způsobeno lehkým otřesem mozku, který mohl při nehodě utrpět.

Podle opisu z evidence Rejstříku trestů, nebyl obžalovaný dosud soudně trestán. Ze zprávy Městského úřadu Strakonice vyplývá, že nebyl projednáván pro přestupek. Autodopravce [REDAKCE] zaměstnavatel obžalovaného napsal, že obžalovaný byl od 26. 5. 2010 do 31. 10. 2010 evidován na Úřadu práce ve Strakonici a od 1. 11. 2010 pracuje jako řidič. Své pracovní úkoly si plní řádně, je pracovitý, ochotný a vstřícný. Jeho pracovní morálka je velmi dobrá. Podle výpisu z evidenční karty řidiče byl obžalovaný před projednávanou dopravní nehodou celkem čtyřikrát postižen za přestupek v dopravě, z toho dvakrát za překročení rychlosti v obci. Po dopravní nehodě dne 9. 11. 2010 se dopustil dalšího přestupku v dopravě, když v obci Vimperk překročil nejvyšší povolenou rychlost o 14 km za hodinu. Dne 27. 4. 2011 se Českých Budějovicích dopustil drobného přestupku porušením jiného zákazu.

Soud na základě shora uvedených důkazů, které hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl k závěru, že obžalovaný [REDAKCE] zavinil projednávanou dopravní nehodu. Z protokolu o ohledání místa činu a znaleckého posudku znalce Evžena Spergera je nepochybné, že obžalovaný se svým automobilem přešel přes dvojitou podélnou čáru souvislou do protisměru, kde se střetl s protijedoucím automobilem poškozeného. Při tomto střetu poškozený utrpěl zranění, kterým na místě nehody podlehl. Soud neuvěřil obhajobě obžalovaného, že dopravní nehodu způsobil nezaviněně, neboť před střetem měl mžitky před očima, bolelo za krkem a bylo mu na zvracení a další průběh nehodového děje si nepamatuje. Podle zprávy MUDr. Miroslavy Vinické ji obžalovaný navštívil dne 27. 10. 2010 s virózou a bolestmi krční páteře. Byl mu doporučen klidový režim a neurologické vyšetření. Obžalovaný podle svých slov klidový režim v délce dvou dnů dodržel a před dopravní nehodou neměl žádné zdravotní obtíže. Rovněž se nedostavil na doporučené neurologické vyšetření. Ze znaleckého posudku znalce MUDr. Zdeňka Amblera soud zjistil, že i když nelze prokázat, zda dne 8. 11. 2010 měl zdravotní potíže, které mu mohly způsobit mžitky před očima a pocit na zvracení, je zcela nepravděpodobné, aby obžalovaný v důsledku těchto obtíží ztratil kontrolu nad vozidlem, ale muselo by u něho dojít k poruše vědomí. Podrobným zkoumáním anamnézy a zdravotního stavu obžalovaného však nebyla žádná nemoc

nebo porucha, která by poruchu vědomí nebo bdělosti u obžalovaného mohla vyvolat, zjištěna. Obžalovaný v hlavním líčení sice popřel, že by se k zavinění dopravní nehody vyjadřoval již na místě nebo v nemocnici, nicméně z protokolu o nehodě v silničním provozu, z vyjádření svědka [REDAKCE] a ze skutečnosti, že na základě vyjádření obžalovaného o technické závadě na vozidle byl v přípravném řízení vyžádán znalecký posudek znalce Evžena Spergera soud nepochybuje o tom, že obžalovaný na místě nehody byl při vědomí a vyjádřil se v tom směru, že příčinou dopravní nehody měla být závada na vozidle. Podle výpisu z evidenční karty řidiče obžalovaný již druhý den po nehodě byl přistižen v obci Vimperk při překročení nejvyšší povolené rychlosti. Pokud by tedy příčinou dopravní nehody měly být zdravotní obtíže obžalovaného spojené se ztrátou vědomí, neumí si soud představit natolik nezodpovědný přístup obžalovaného, který, aniž by navštívil lékaře nebo se jinak pokusil zjistit důvody svého zdravotního stavu, sedne druhý den za volant, nehledě k tomu, že při této jízdě opětovně překročil nejvyšší povolenou rychlost. Chování obžalovaného na místě nehody, který podle výpovědi svědka [REDAKCE] byl „mimo“, lze spolehlivě vysvětlit možným lehkým otřesem mozku utrpěným při nehodě. Podstatnou okolností je i skutečnost, že zdravotní obtíže uváděné obžalovaným se u něho již znovu neprojeví. Na základě uvedeného má soud za prokázané, že příčinou dopravní nehody nebyl zdravotní stav obžalovaného. Podle závěrů znaleckého zkoumání nemohl být příčinou dopravní nehody ani technický stav vozidla obžalovaného. Soud tak uzavírá, že obžalovaný přešel do protisměru zaviněně, z nedbalosti. Na základě znalecké analýzy nehodového děje provedené znalcem Evženem Spergerem se soud přiklání k závěru, že se tak stalo z důvodu předjíždění. Pro tento závěr však soud nemá k dispozici žádný procesně použitelný důkaz, a proto důvod přejetí do protisměru, tedy předjíždění, vyslovuje pouze s určitou mírou pravděpodobnosti. Obžalovaný přejetím do protisměru přes dvojitou podélnou čáru souvislou porušil § 11 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, který stanoví, že na pozemní komunikaci e jezdí vpravo, a pokud tomu nebrání zvláštní okolnosti, při pravém okraji vozovky, pokud není stanoveno jinak. Porušení této povinnosti soud posuzují jak porušení důležité povinnosti ve smyslu trestního zákoníku, neboť se zřetelem na sílu, rychlost a hmotnost obžalovaným řízeného motorového vozidla, může mít takovéto porušení pravidel silničního provozu za následek vážnou dopravní nehodu a v daném případě tento následek skutečně nastal a obžalovaný svým nedbalostním jednáním způsobil smrt poškozeného [REDAKCE]

Obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a porušil zájem společnosti na ochraně lidského života.

Za spáchaný přečin je obžalovaný ohrožen úhrnným trestem odnětí svobody v trvání na 1 rok až 6 let. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl zejména k povaze spáchaného přečinu, k osobním a rodinným poměrům obžalovaného a také k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy. Obžalovaný nebyl dosud soudně trestán, nebyl projednáván pro jiný než dopravní přestupek a zaměstnavatelem je hodnocen pozitivně. Na druhou stranu podle výpisu z evidenční karty řidiče je obžalovaný neukázněným řidičem páchajícím dopravní přestupky, kterého k dodržování pravidel silničního provozu nepřiměly ani opakovaně ukládané pokuty a přestupku v dopravě se dopustil i druhý den po způsobení projednávané

nehody. Soud tak dospěl k závěru, že je obžalovanému nutné uložit přísný trest zákazu činnosti a důrazně mu zabránit v ohrožování společnosti jeho nezodpovědným řízením motorových vozidel. V rámci zákonné trestní sazby trestu zákazu činnosti na jeden rok až deset let, uložil soud obžalovanému trest zákazu činnosti na sedm let. Méně přísný pak soud byl při ukládání trestu odnětí svobody. Obžalovaný svým jednáním způsobil neodčinitelný následek a způsobil zbytečnou smrt člověka. I přes tento následek soud přihlédl k tomu, že kromě přestupků v dopravě, žije obžalovaný řádným životem, nebyl soudně trestán a řádně pracuje, a dospěl k závěru, že k působení na obžalovaného, aby vedl řádný život a vyvaroval se jakéhokoli protiprávního jednání, není bezpodmínečně nutné uložit nepodmíněný trest odnětí svobody a uložil trest odnětí svobody na tři léta podmíněně odložený na zkušební dobu pěti let. Tento trest ve spojení s uloženým trestem zákazu činnosti snad bude pro obžalovaného dostatečným ponaučením a varováním do budoucna.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky s částkou 3.069,- Kč za náklady zdravotní péče vynaložené na ošetření poškozeného [REDAKCE]. Uvedený nárok byl pojišťovnou náležitě doložen. Dále se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila i pozůstalá sestra poškozeného [REDAKCE] s částkou 175.000,- Kč za škodu usmrcením a s blíže neurčenou škodou za poškození vozidla a věcí při nehodě. Z výsledku provedeného dokazování je nesporné, že obžalovaný za způsobené škody odpovídá podle ustanovení § 420 odst. 1 občanského zákoníku, neboť ji způsobil spáchanými přečiny a porušením povinností stanovených mu zákonem o provozu na pozemních komunikacích. Podle § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, má příslušná zdravotní pojišťovna vůči třetí osobě právo na náhradu těch nákladů na péči hrazenou ze zdravotního pojištění, které vynaložila v důsledku protiprávního jednání této třetí osoby vůči pojištěnci. Z uvedených důvodů soud uložil obžalovanému povinnost nahradit zdravotní pojišťovně vynaložené náklady. Podle § 444 odst. 3 písm. e) občanského zákoníku náleží pozůstalému sourozenci zesnulého za škodu usmrcením jednorázové odškodnění ve výši 175.000,- Kč a tento nárok soud poškozené [REDAKCE] rovněž přiznal. Ohledně dalšího uplatněného nároku však soud poškozenou [REDAKCE] odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť výše škody na vozidle a věcech poškozeného nebyla v průběhu trestního řízení spolehlivě zjištěna a nebylo ani zjištěno, zda poškozená byla jedinou dědičkou zesnulého, a k rozhodnutí o uplatněném nároku by bylo nutné provádět další poměrně rozsáhlé dokazování, které však přesahuje potřeby trestního řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Okresního soudu ve Strakoniciích ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený,

kteřý uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Ve Strakonících dne 21. prosince 2011

Mgr. Roman Šustr, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Mužíková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 31. května 2012 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Círhana a soudců JUDr. Vladimíry Hájkové a JUDr. Pavla Šilhavského, o odvolání obžalovaného [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Strakonících, proti rozsudku Okresního soudu ve Strakonících ze dne 21. prosince 2011, č.j. 5 T 42/2011 – 167, a rozhodl *t a k t o* :

I.

K odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Strakonících se podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. d), písm. f) tr. řádu napadený rozsudek v celém rozsahu **zrušuje**.

Podle § 259 odst. 3 písm. a), písm. b) tr. řádu se nově rozhoduje tak, že

Obžalovaný

[REDAKCE]
nar. [REDAKCE] ve Strakonících, trvale bytem [REDAKCE], 386 01 Strakonice, řidič firmy [REDAKCE] AUTODOPRAVA, [REDAKCE] státní příslušník ČR,

je v i n e n, ž e

dne 8. listopadu 2010 kolem 14:55 hodin v katastru obce Přední Zborovice, na silnici I. třídy č. 4 v I03,866 km (souřadnice GPS -794036,522/-1133499,512) ve směru jízdy od Strakonice na obec Volyně, jako řidič osobního vozidla tovární značky Fiat Ulysse, reg. zn. [REDAKCE] majitelky poškozené [REDAKCE] v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1, § 17 odst. 1 písm. a), písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, na rovném úseku před nepřehledným horizontem v místě, kde je vozovka rozdělena na dva jízdní pruhy dvojitou podélnou čarou souvislou, přejel při předjíždění před ním jedoucího, přesně neustanoveného osobního automobilu, do protisměru, kde se čelně střetl s osobním vozidlem tovární značky Škoda Felicia, reg. zn. [REDAKCE] řízeným jeho majitelem poškozeným [REDAKCE] nar. [REDAKCE] jedoucím ve směru od obce Volyně na Strakonice, přičemž při tomto střetu došlo ke zranění poškozeného [REDAKCE] nar. [REDAKCE] zakrvácení komor mozkových a následné smrti, došlo ke způsobení škody na osobním vozidle tov. zn Fiat Ulysse, reg. Zn. [REDAKCE] ve výši cca 60.000,- Kč, ke škodě poškozené majitelky [REDAKCE] na osobním vozidle tov. zn Škoda Felicia, reg. zn. [REDAKCE] ve výši cca 20.000,- Kč ke škodě poškozeného majitele [REDAKCE]

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

č í m ž s p á c h a l

prečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let nepodmíněně**. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s **dohledem pachatele**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **7 (sedmi) let**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen nahradit způsobenou škodu** poškozeným:

- a) Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Krajská pobočka pro Jihočeský kraj, Lannova 5, České Budějovice, ve výši 3.069,- Kč (tři tisíce šedesát devět),
- b) [REDAKCE] nar. [REDAKCE] bytem [REDAKCE] ve výši 175.000,- Kč (jedno sto sedmdesát pět tisíc).

II.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného [REDAKCE] zamítá.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem Okresního soudu ve Strakonících ze dne 21. prosince 2011, č.j. 5 T 42/2011 – 167, byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Za tento přečin byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 2 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu 7 let. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Krajské pobočce pro Jihočeský kraj, Lannova 5, České Budějovice, finanční částku ve výši 3.069,- Kč a poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], nahradit částku ve výši 175.000,- Kč, jako náhradu škody způsobené přečinem. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená [REDAKCE] odkázána se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle skutkových zjištění Okresního soudu ve Strakonících se obžalovaný měl dopustit přečinu usmrcení z nedbalosti tím, že dne 8. listopadu 2010 okolo 14:55 hodin v katastru obce Přední Zborovice, na silnici I. třídy č. 4 v km 103,866 km (souřadnice GPS - 794036,522/-1133499,512) ve směru jízdy od Strakonice na obec Volyně, jako řidič osobního vozidla tovární značky Fiat Ulysse, reg. zn. [REDAKCE], majitelky poškozené [REDAKCE] jeho matky, v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, na rovném úseku před nepřehledným horizontem v místě, kde je vozovka rozdělena na dva jízdní pruhy dvojitou podélnou čarou souvislou, přejel, pravděpodobně z důvodu předjíždění před ním jedoucím vozidlem, do protisměru, kde se čelně střetl s osobním vozidlem tovární značky Škoda Felicia, reg. zn. [REDAKCE] řízeným jeho majitelem poškozeným [REDAKCE] nar. [REDAKCE], připoutaným bezpečnostním pásem, jedoucím ve směru od obce Volyně na Strakonice, přičemž při tomto střetu došlo k usmrcení poškozeného [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a dále došlo ke způsobení škody na osobním vozidle tovární značky Fiat Ulysse, reg. zn. [REDAKCE] ve výši cca 60.000,- Kč ke škodě poškozené majitelky [REDAKCE] dále na osobním vozidle tovární značky Škoda Felicia, reg. zn. [REDAKCE] ve výši cca 20.000,- Kč ke škodě poškozeného majitele [REDAKCE] nar. [REDAKCE]

Tento rozsudek ve lhůtě uvedené v § 248 odst. 1 tr. řádu byl napaden odvoláním obžalovaného [REDAKCE] a také odvoláním státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Strakonících v neprospěch obžalovaného.

Odvolání obžalovaného [REDAKCE] je podáno do výroku o vině, o trestu i výroku o náhradě škody. Prostřednictvím obhájce bylo odůvodněno. Namítá, že mu nelze přičítat ani zavinění z nedbalosti a od samého počátku trvá na tom, že výlučnou příčinou dopravní nehody byly zdravotní obtíže, které nehodě bezprostředně předcházely. Poslední, co si obžalovaný pamatuje je nevolnost, mžitky před očima a pocit zvracení, po nichž došlo u obžalovaného ke ztrátě vědomí. Tyto zdravotní obtíže se projeví bezprostředně před dopravní nehodou; obžalovaný však tyto obtíže nemohl předvídat, a to ani před jízdou, ani během ní, došlo k nim náhle a neočekávaně a obžalovaný se s nimi nikdy předtím nesetkal. Současně však tyto zdravotní obtíže tím, že vedly ke ztrátě vědomí u obžalovaného, obžalovanému znemožnily další konání a jejich následkem nemohl obžalovaný vozidlo ovládat. V odůvodnění odvolání cituje z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR vedeného pod sp. zn. 3 Tz 139/2000 „pokud obviněný před započatím jízdy spoléhal na to, že ji může bezpečně vykonat, ačkoli věděl o okolnostech, které by mohly mít vliv na jeho schopnost ovládat motorové vozidlo, a přesto těmito okolnostem nepřizpůsobil ani režim své jízdy, zejména zařazováním častějších přestávek s přiměřenou dobou odpočinku, pak odpovídá za škodlivý následek dopravní nehody i v případě, že ke ztrátě kontroly nad vozidlem došlo v důsledku náhlé indispozice vyvolané shora uvedeným stavem“. Pouze v takovém případě by mohla být naplněna podmínka trestnosti jednání, tak tomu však v tomto případě nebylo, když k výskytu zdravotních obtíží došlo bezprostředně před dopravní nehodou a neočekávaně, přesto však i takové zdravotní obtíže jako mžitky před očima a pocit zvracení, pokud se vyskytnou neočekávaně a poprvé, mohou způsobit silné rozrušení, následkem kterého se řidič v takové chvíli může na řízení vozidla přestat soustředit. Znalec z oboru neurologie uvedl, že se jedná o netypické obtíže, které nenasvědčují žádné konkrétní diagnóze, připomněl, že v medicíně nelze vyloučit nic, tedy ani to, že u obžalovaného mohlo dojít k epileptickému záchvatu, kdy v případě jediného výskytu by nebylo možno při následném vyšetření toto prokázat. Znalec ani nevyloučil, že by mohlo dojít k výskytu tzv. synkopy. Obojí spojené se ztrátou vědomí. Existenci netypických zdravotních obtíží obžalovaného svědčí i zvláštní chování obžalovaného po dopravní nehodě, jak jej popisoval svědek [REDAKCE]

Obžalovaný odmítá, že by z jeho strany se jednalo o účelová tvrzení, když na zdravotní obtíže si stěžoval po dopravní nehodě i poté na jejich výskytu jako výlučné příčině dopravní nehody, trvá i nyní; dále tomu přisvědčuje i skutečnost, že obžalovaný byl před dopravní nehodou vyšetřován dne 27. října 2010 pro akutní virové onemocnění a bolesti krční páteře. Uvedené tvrzení obžalovaného týkající se zdravotních obtíží je dle jeho názoru důvodné a nebylo dosud vyvráceno.

S otázkou zavinění úzce souvisí rovněž protiprávnost jednání, tedy porušení důležité povinnosti uložené zákonem. Obžalovaný má za to, že pokud mu s ohledem na výše uvedené skutečnosti nelze přičítat zavinění, nelze ani mít jeho jednání za protiprávní, neboť tyto skutečnosti vylučují vedle zavinění i protiprávnost jednání obžalovaného. K otázce porušení důležité povinnosti se vyjádřil Nejvyšší soud ČR například v řízení pod sp. zn. 6 Tdo 523/2011. V této souvislosti obžalovaný prostřednictvím obhájce uvádí některá další

rozhodnutí a cituje z nich, poté uvádí, že mezi porušením důležité povinnosti a následkem trestného činu musí být příčinná souvislost.

Trestní řízení je ovládáno zásadou v pochybnostech ve prospěch, podle níž není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, jsou-li přítomny v daném kontextu důvodné pochybnosti, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, nutno rozhodnout ve prospěch obviněného. Obžalovaný má za to, že v jeho případě panuje celá řada pochybností a tyto ostatně neskrývá ani prvoinstanční soud, jak je patrné z odůvodnění napadeného rozsudku, přesto však shledává obžalovaného vinným. Obžalovaný má za to, že nelze rozhodnout jinak, než že bude zproštěn obžaloby v plném rozsahu. Eventuelně navrhuje zrušit napadený rozsudek a vrátit věc k projednání soudu první instance k dalšímu řízení.

Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Strakonici v podaném odvolání uvádí, že z popisu skutku v napadeném rozsudku je zřejmé, že nalézací soud vypustil ustanovení § 17 odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a uzavřel, že obžalovaný v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1 citovaného zákona přejel pravděpodobně z důvodu předjíždění před ním jedoucím vozidlem do protisměru. Tato skutková zjištění soud pak odůvodňuje tím, že na základě analýzy nehodového děje, provedené znalcem z oboru dopravy, se přiklání, že přejel do protisměru z důvodu předjíždění. Poté, ne zcela logicky, uzavírá, že pro tento závěr nemá k dispozici žádný procesně použitelný důkaz, a proto tento závěr vyslovuje pouze s určitou mírou pravděpodobnosti.

S tímto závěrem soudu spočívající v tom, že pro skutkové zjištění, že obžalovaný přejel do protisměru z důvodu předjíždění, nemá žádný procesně použitelný důkaz, se nelze ztotožnit. Nalézací soud měl k dispozici především znalecký posudek z oboru dopravy, odvětví doprava městská a silniční, a z oboru strojírenství, odvětví všeobecné strojírenství, konstrukce motorových vozidel a autoopravenství, jehož účelem bylo zjištění technického stavu automobilu tovární značky Fiat Ulysse, analýza nehodového děje a rovněž výslech znalce u hlavního líčení ze dne 29. března 2011. Na základě těchto důkazů je evidentní, že příčinou vzniku nehodového děje bylo přejetí automobilu tovární značky Fiat Ulysse řízeného obžalovaným do protisměrného jízdního pruhu, a to i přes vyznačenou dvojitou podélnou čáru. Řidičem vyvoláno intenzivní brzdění, stavem blokování předních kol byla vozidlu odejmuta možnost měnit směr jízdy, to je vrácení se zpět do svého jízdního pruhu natočením volantu. Trajektorie stopy odvozené od směru vyznačené brzdě stopy je technicky přijatelná pro obvyklý úkon předjíždění vpředu jedoucím automobilem. Z technického hlediska nelze stanovit, zda intenzivní brzdění bylo jedinou možností neohrožení předjížděného automobilu. Výsledkem provedené analýzy nehodového děje bylo zjištěno, že střetové místo vozidel se nachází v místě levé souvislé čáry oddělující vozovku od krajnice z pohledu jízdy automobilu tovární značky Fiat Ulysse. Prodloužení brzdě stopy vozidla značky Fiat Ulysse bylo zjištěno, že předmětný automobil se pohyboval v šikmém výjezdu ze svého jízdního pruhu do protisměru. Na začátku reakce řidiče tohoto vozidla na protijedoucí automobil se automobil

pohyboval rychlostí 85 až 101 km/hod. Rychlost vozidla na počátku zaznamenaných brzdných stop byla 84 až 100 km/hod. Střetová rychlost se pak pohybovala v hodnotě 45 až 55 km/hod. V nehodovém prostoru nebyly zjištěny poruchy v povrchu vozovky, které by nepříznivě ovlivnily směrovou stabilitu vozidla. Omezenost dohledu vlivem horizontu komunikace je z technického hlediska ošetřena dvojitou čarou oddělující jízdní pruhy. Znalec zjistil, že příčinou vzniku nehodového děje nebyl technický stav konstrukčních prvků vozidla. Znalec také zkoumal otázku extrémní akcelerace u vozidla řízeného obžalovaným a konstatoval, že tato možnost je technicky nepřijatelná, neboť na vozidle nebyla zjištěna závada v sestavě ovládání otáček motoru. Elektronický obvod regulace otáček motoru nemohl být z důvodu poškození ověřený, avšak i za stavu vzniklé poruchy v oblasti elektronické regulace otáček motoru bylo možné obvyklou akceleraci automobilu zrušit vyšlápnutím spojky, u které nebyla zjištěna závada v systému ovládání. Znalec i při hlavním líčení setrval na závěru, že trajektorie stopy odvozené od směru vyznačené brzdné stopy je technicky přijatelná pro obvyklý úkon předjíždění vpředu jedoucího vozidla a tento úkon naznačuje i druhou možnost spočívající v tom, že vozidlo začne plynule vybočovat do protisměru z důvodu nepozornosti či mikrospánku řidiče. Z těchto skutečností je nepochybné, že primární příčinou nehodového děje nebyla technická závada, ale pochybení obžalovaného jako řidiče.

Je třeba uvést, že obhajoba obžalovaného, že před střetem měl mžítky před očima, bolelo ho za krkem, bylo mu na zvracení a na další průběh dopravní nehody si nepamatuje, byla vyvrácena výsledkem znalce Prof. MUDr. Zdeňka Amblera, DrSc., který podal znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie. U obžalovaného nebylo zjištěno žádné onemocnění, které by mohlo způsobit poruchu vědomí či bdělosti, mžítky před očima nebo pocit na zvracení jsou nespecifické projevy a v důsledku jen těchto potíží je velmi nepravděpodobné, aby obžalovaný ztratil kontrolu nad řízeným osobním automobilem a vjel do protisměru. Obžalovaný ani v přípravném řízení, ani v řízení před soudem se nevyjádřil, že by před jízdou byl unaven, neuvedl ani jiné skutečnosti, které by mohly svědčit pro eventuelní mikrospánek, a uvedl, že před jízdou neměl zdravotní obtíže. Pro absenci mikrospánku u obžalovaného svědčí zjištěné brzdné stopy pocházející od vozidla řízeného obžalovaného na místě dopravní nehody. Počátek intenzivního brzdění pravých kol byl zjištěn na dvojitě čáře středové – stopa č. 3, rovněž z provedeného dokazování nevyplynul závěr svědčící pro to, že by obžalovaný jako řidič nesledoval situaci provozu na pozemní komunikaci.

Pokud by prvostupňový soud provedené důkazy hodnotil ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu bez důvodných skutkových pochybností ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, by musel dojít k závěru, že obžalovaný jako řidič osobního automobilu nedostál uložené mu povinnosti v ustanovení § 17 odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, neboť předjížděl před ním jedoucí automobil, a to v místě, kde je omezený dohled vlivem horizontu komunikace a tato skutečnost je zdůrazněna dvojitou čarou, oddělující jízdní pruhy, jakožto vodorovným dopravním značením. Pro takový závěr vedle již skutečností uvedených svědčí i výpověď svědka [REDAKCE], kterou uvedl u hlavního líčení 29. června 2011, který jel směrem od obce Volyně na Strakonice, tedy v opačném směru než obžalovaný. Mimo jiné uvedl, že neviděl průběh dopravní nehody, viděl čelní

náraz vozidel značky Škoda Felicia a zn. Fiat a je přesvědčen o tom, že proti němu jelo vozidlo, kdy se jednalo o osobní vozidlo. Nalézací soud v případě této svědecké výpovědi nepostupoval zcela v souladu s ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu. Příčinou nehodového děje ze strany obžalovaného bylo porušení povinností uložených v ustanovení § 17 odst. 5 písm. a), § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, a není pochyb o tom, že obě tyto povinnosti je nutno považovat za důležité povinnosti, neboť jejich porušením dle obecné zkušenosti zvyšuje možnost ublížení na zdraví a zpravidla za následek nebezpečí pro lidský život a zdraví, neboť právě za takové situace může dojít k čelnímu střetu s protijedoucím vozidlem.

Pokud jde o otázku trestu s odkazem na ustanovení § 39 tr. zákoníku, je na místě připustit, že obžalovaný je osobou dosud soudem netrestanou, nebyl projednáván v přestupkovém řízení a zaměstnavatelem je hodnocen velmi kladně. Na druhé straně je evidentní, že se jedná o zcela neukázněného řidiče, o čemž svědčí záznamy o přestupcích v evidenční kartě řidiče. V období od roku 2006 do roku 2011 má v evidenční kartě řidiče celkem 6 záznamů, kdy 3 záznamy se týkají porušení rychlosti v obci a poslední přestupek byl obžalovaným spáchán dokonce druhý den po způsobení dopravní nehody, která je předmětem tohoto řízení. Při stanovení druhu a výměry trestu by se nepochybně mělo projevit i hodnocení příčin dopravní nehody. Příčinou dopravní nehody s neodčinitelným následkem spočívajícím v usmrcení poškozeného není chvilková nepozornost obžalovaného jako řidiče, ale jeho riskantní a bezohledná jízda, kterou je na místě charakterizovat jako pohrdavý vztah k ochraně života a zdraví ostatních účastníků silničního provozu. Není pochyb, že předjížděl před horizontem, tedy v místě omezeného dohledu přes dvojitou podélnou čáru souvislou. Na rozdíl od nalézacího soudu státní zástupkyně uvádí, že je na místě uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s ohledem na okolnosti výše uvedené, které jednoznačně vyloučily možnost působit na obžalovaného pouze podmíněným trestem odnětí svobody.

Státní zástupkyně navrhla, aby napadený rozsudek byl podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu zrušen a podle § 259 odst. 3 tr. řádu krajský soud znovu rozhodl sám a obžalovanému uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v dolní čtvrtině zákonné trestní sazby podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku a pro výkon tohoto trestu obžalovaného zařadil podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s dohledem a současně obžalovanému uložil trest zákazu činnosti záležící v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů kolem poloviny zákonné trestní sazby, když má za to, že lze odstranit pochybnosti o správnosti skutkových zjištění napadeného rozsudku, které byly specifikovány shora, odstraněním nedostatků v odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu, aniž by bylo nutno napadený rozsudek zrušit i z důvodu ustanovení § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu.

Krajský soud v Českých Budějovicích z podnětu podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, přihlédl při tom i k vadám, které nebyly odvoláním výslovně vytýkány. Dospěl k závěru, že dokazování je nutno doplnit opakováním některých důkazů, které již byly provedeny před nalézacím soudem.

Nalézací soud vedl dokazování způsobem i v rozsahu tak, jak je předpokládán v ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, měl dostatek důkazů k tomu, aby zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Při hodnocení těchto důkazů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu však některé důkazy nehodnotil dostatečně důkladně a pečlivě uvážením všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a došel k některým nepřesným skutkovým závěrům. Pokud jde o skutková zjištění, týká se to závěru nalézacího soudu, o přejetí obžalovaného přes dvojitou podélnou souvislou čáru do protisměru pravděpodobně z důvodu předjíždění před ním jedoucího vozidla.

Při veřejném zasedání před krajským soudem se souhlasem státního zástupce a obžalovaného byl proveden důkaz čtením protokolu o výpovědi svědka [REDAKCE] a čtením znaleckého posudku a výpovědi znalce Prof. MUDr. Zdeňka Amblera, DrSc.. Obžalovaný při vyjádření k provedenému důkazu čtením znaleckého posudku a výpovědi znalce počal tvrdit skutečnosti, které byly v rozporu s tím co uváděl v rámci své obhajoby v průběhu přípravného řízení a v průběhu řízení před nalézacím soudem i s tím co uvedl v podaném odvolání. Počal tvrdit, že se mu stalo už asi 5krát, že ztratil vědomí, to se mu však nestalo v automobilu, ale při práci, kdy se mu udělalo horko u srdce, šlo mu to do hlavy, upadl a ztratil vědomí. Byl s tím u MUDr. Ševčíkové v Písku. K dotazům pak upřesnil, že 2krát nebo 3krát se mu to stalo po dopravní nehodě a asi 2krát před dopravní nehodou. Obžalovaný byl dotázán, proč tyto skutečnosti neoznámil ošetřující lékařce. K tomu obžalovaný počal tvrdit, že jí to řekl, že má takové problémy a řekl to i znalci, že se mu to občas stává. Tato tvrzení jsou zcela v rozporu se zdravotní dokumentací obžalovaného, se znaleckým posudkem zpracovaným znalcem Prof. MUDr. Zdeňkem Amblerem, DrSc. a jeho výpovědí. Následně obžalovaný k dotazu proč tyto skutečnosti nikdy neuvedl v tomto trestním řízení v rámci své obhajoby obžalovaný nejprve tvrdil, že to diskutoval s lékaři, poté počal tvrdit, když mu byl opakován dotaz, že měl pouze mžítka před očima, že popisoval, že mu bylo horko, a posléze počal tvrdit, že to, že ztratil několikrát vědomí, řekl při výslechu, když byl vyslýchán jako obviněný. Neumí si však vysvětlit, proč toto není zachyceno v protokolu o jeho výslechu. Obžalovaný byl poté dotázán, proč v souvislosti s těmito obtížemi poté, co byl propuštěn v den dopravní nehody, nešel na neurologické vyšetření, obžalovaný toto vysvětloval tím, že byl ve špatném psychickém stavu, v té chvíli si to neuvědomoval, byl z toho špatný. Zde je nutno připomenout, že však obžalovaný řídil motorové vozidlo a spáchal dopravní přestupek tím, že překročil dovolenou rychlost a že to bylo druhého dne po dopravní nehodě, při které usmrtil protijedoucího řidiče. Následně počal obžalovaný tvrdit, že při vyšetření u MUDr. Ševčíkové řekl, že vícekrát měl ztrátu vědomí. Nebyl však schopen vysvětlit, proč tvrdí u veřejného zasedání, že měl ztrátu vědomí 5krát a u MUDr. Ševčíkové tvrdil, že zkolaboval 2krát. Vyšetření u této lékařky bylo provedeno 16. března 2012, tedy v nevelkém časovém odstupu od konání veřejného zasedání u krajského soudu. Obžalovaný počal uvádět, že 2krát upadl a nevěděl o tom a 3krát úplně ztratil vědomí. Tím však nevysvětlil, proč u MUDr. Ševčíkové tvrdil, že zkolaboval 2krát. Pokračoval v rozporných tvrzeních, v rozporu s tím, co začal tvrdit po provedení důkazu znaleckým posudkem, že před nehodou ztratil vědomí 2krát a po nehodě 2krát nebo 3krát, počal tvrdit, že před nehodou došlo ke ztrátě vědomí zhruba 3krát,

naposledy asi týden před nehodou, po nehodě to bylo 2krát. Následně počal uvádět, že před nehodou k úplné ztrátě vědomí nedošlo, po nehodě úplně ztratil vědomí 2krát.

Obžalovaný tak při provádění důkazů ve veřejném zasedání u krajského soudu v rámci své obhajoby přednesl celou škálu tvrzení ohledně svého zdravotního stavu, ztrát vědomí, tvrzení, která byla vzájemně rozporná s těmi, které uváděl při veřejném zasedání, ale i s tvrzeními, která uváděl v předchozím řízení, zejména před okresním soudem, při vyšetření znalcem. Již tyto rozpory a změny obhajoby, které obžalovaný nebyl schopen logicky vysvětlit, svědčí o účelovosti a nevěrohodnosti obhajoby, kterou obžalovaný v průběhu důkazního řízení v této trestní věci uplatňoval.

Obžalovaný zřejmě poté, co si uvědomil, že tvrzení, že se mu udělalo před dopravní nehodou špatně, měl mžítiky před očima, bolelo ho za krkem a bylo mu na zvracení, nevysvětlují jeho tvrzení, že si nic nepamatuje a že tyto příznaky nepodporují závěr, že by ztratil vědomí, rozhodl se doplnit svoji obhajobu o ta tvrzení, která pak učinil v průběhu veřejného zasedání. Jak již bylo uvedeno, tato tvrzení v časově krátkém úseku několikrát změnil, šlo o tvrzení vzájemně rozporná a byla v rozporu i s důkazy a obhajobou obžalovaného v předchozím stádiu trestního řízení. Již tyto skutečnosti odůvodňují posoudit obhajobu obžalovaného jako nevěrohodnou. Podstata obhajoby obžalovaného spočívala v tvrzení, že v důsledku zdravotních obtíží, které nastaly bezprostředně před nehodou (byly již shora popsány) si na průběh nehody nepamatuje. Se zřetelem k tomu, že obžalovaný neutrpěl žádné vážné zranění hlavy, mohlo by k takovéto situaci dojít pouze za situace, že by obžalovaný ztratil vědomí.

K prověření této obhajoby nalézací soud zadal zpracování znaleckého posudku znalci z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie, soudnímu znalci Prof. MUDr. Zdeňku Amblerovi, doktoru DrSc. V písemně zpracovaném znaleckém posudku znalec u obžalovaného ██████████ nezjistil žádné onemocnění, které by mohlo způsobit poruchu vědomí nebo poruchu bdělosti. Lékařské vyšetření nemůže ani prokázat ani vyloučit, zda obžalovaný ██████████ měl 8. listopadu 2010 zdravotní obtíže, které mu mohly způsobit mžítiky před očima a pocit na zvracení. Mžítiky před očima nebo pocit na zvracení jsou velmi nespecifické projevy, nepatří k projevům nějakého konkrétního onemocnění a v důsledku pouze těchto potíží je velmi nepravděpodobné, aby ztratil kontrolu nad řízením osobního automobilu a přešel do protisměru. Pokud uvádí obžalovaný, že měl náhle mžítiky před očima a pocit na zvracení a na další okolnosti si již nepamatuje a probral se až na poli mimo auto, znamená to, že by v tomto případě muselo dojít k poruše vědomí a výpadku paměti na toto období. Žádné onemocnění nebo porucha, která by mohla způsobit poruchu vědomí, zjištěna nebyla. Významná je i skutečnost, že i následně po 8. listopadu 2010 až do doby vyšetření znalcem se u obžalovaného ██████████ žádné onemocnění, které by mohlo být příčinou poruchy vědomí, neprojevalo.

Lze uvažovat o tom, že právě tento závěr znalce vedl obžalovaného ██████████ k tomu, že změnil svou obhajobu a počal uvádět tvrzení v průběhu veřejného zasedání

ohledně ztráty vědomí před dopravní nehodou i po dopravní nehodě tak, jak je obhajoba popsána shora.

Soudní znalec Prof. MUDr. Zdeněk Ambler DrSc. stejné závěry pak přednesl i při výslechu u hlavního líčení dne 21.12.2011. Potvrdil, že měl k dispozici kompletní zdravotnickou dokumentaci obžalovaného a upozornil na to, že obžalovaný pracoval jako řidič z povolání a byly u něho prováděny i pravidelné preventivní prohlídky. Znalec dále doplnil, že nemůže zcela vyloučit, zda se u obžalovaného mohla vyskytnout tzv. „synkopa“, což je přechodná ztráta vědomí, která ovšem musí být něčím způsobena, musí mít nějakou příčinu, nějaký důvod, žádný takový důvod u obžalovaného zjištěn nebyl. Znalec se vyjádřil i k výpovědi svědka [REDAKCE] o chování obžalovaného na místě dopravní nehody. Znalec uvedl, že jsou dvě možnosti. Mohlo se jednat pouze o psychický šok z toho, co se stalo, nebo pokud by vzal v úvahu, co obžalovaný říkal, i když to nelze objektivně prokázat, že při jízdě měl mžítky před očima a další tvrzení, že na další okolnosti už se vůbec nepamatuje a probral se až na poli v příkopu, mohlo by to být projevem otřesu mozku, který by v každém případě musel být jenom lehký, protože nebyl ani uveden při vyšetření ve Strakonících. Nelze však vyloučit, že při nárazu k němu mohlo dojít. Ke ztrátě vědomí nedojde nikdy u zdravého člověka, ztráta vědomí je relativně závažná záležitost a vždycky má nějakou příčinu. Žádnou příčinu při vyšetření neprokázal a ani od dopravní nehody do doby vyšetření k něčemu podobnému nedošlo. Z výpovědi soudního znalce Prof. MUDr. Zdeňka Amblera DrSc. při hlavním líčení je zřejmé, že obžalovaný mu nesděloval žádné skutečnosti, které počal tvrdit v průběhu veřejného zasedání a tvrzení obžalovaného, že znalci také řekl, že se mu to občas stává, že ztrácí vědomí, je tvrzení účelové a nepravdivé. Také tvrzení obžalovaného, že při výslechu jako obviněný řekl, že několikrát již ztratil vědomí, bylo ověřeno protokolací jeho výslechu jako nepravdivé.

Z protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 8. listopadu 2010 v části vylíčení události je uvedeno: „na místě DN řidič OA Fiat sdělil, že jel s vozidlem do Volyně do servisu, jelikož měl závadu spočívající ve špatném chodu motoru, když v místě před započítím předjíždění se jeho vozidlo dostalo do normálního režimu jízdy, tedy v době předjíždění žádná závada na motoru již nebyla“. Z tohoto vyjádření obžalovaného krátce po dopravní nehodě je zřejmé, že v době, kdy s ním jednal policejní orgán obžalovaný byl orientován místem a časem a hovořil jednak k technické závadě spočívající ve špatném chodu motoru, to byl také důvod, proč vozidlo řízené obžalovaným bylo zajištěno a předáno ke znaleckému zkoumání a jednak hovořil o předjíždění. Tímto vyjádřením obžalovaný potvrzuje, že předjížděl před ním jedoucí vozidlo. Důležitými skutečnostmi prokazovanými protokolem o nehodě v silničním provozu a fotodokumentací i situačního náčrtku je popis dopravní situace v úseku, v němž došlo k dopravní nehodě. Jde o nepřehledný úsek silnice vzhledem k profilu komunikace, kde je nepřehledný horizont klesání z pohledu směru jízdy od Strakoníc na Strunkovice nad Volyňkou. V tomto místě je vozovka rozdělena na 2 jízdní pruhy středovou dvojitou dělicí čarou, každý pruh o šíři 3,4 m komunikace v místě dopravní nehody byla tedy označena vodorovnou dopravní značkou dvojitou podélnou čarou souvislou (č. V 1b) dle ustanovení § 18 vyhlášky č. 30/2001 Ministerstva dopravy a spojů, kterou se

provádí pravidla silničního provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích. Povinností řidiče je jet vpravo od této značky a je zakázáno ji přejíždět nebo nákladem přesahovat. Byly zadokumentovány, v protokolu o nehodě v silničním provozu, brzdné stopy od vozidla řízeného obžalovaným, kdy brzdné stopy pravých kol osobního automobilu začínají na dvojité nepřerušované čáře rozdělující vozovku a brzdné stopy zanechané levými koly osobního automobilu již blíže k levé krajnici levého jízdního pruhu ve směru jízdy obžalovaného. Je prokazováno těmito stopami, že v okamžiku, kdy obžalovaný byl najetý do protisměru, reagoval na vozidlo řízené poškozeným [REDAKCE] [REDAKCE] brzděním. Tato zjištění vylučují, že by obžalovaný byl ve stavu ztráty vědomí. V takovém případě by protijedoucí vozidlo vůbec nezaznamenal a také by nebyl schopen dát nohu na brzdový pedál a intenzivně brzdit. Jde o další skutečnost vyvracející obhajobu obžalovaného.

Z výpovědi svědka [REDAKCE], který jel ve směru jako poškozený [REDAKCE] a jako první zastavil na místě dopravní nehody, je také potvrzováno, že obžalovaný se na místě nehody vyjadřoval k tomu, že má na vozidle poruchu. Podstatnými informacemi, které svědek podal, a jsou důležité pro objasnění průběhu dopravní nehody, bylo sdělení, že je přesvědčen o tom, že proti němu jelo vozidlo, neboť když se tam o tom bavil s jedním mladým klukem a s hasiči, kteří tam přijeli, říkal, že proti němu určitě auto jelo a divil se, že jako první zastavil až on. Nákladní automobil to určitě nebyl, byl to osobák. Jedná se o další skutečnost podporující závěr, že obžalovaný vjel do protisměru proto, že se pokusil předjet před ním jedoucí automobil, ostatně po vyloučení vjetí do protisměru v důsledku technické závady, která na vozidle zjištěna nebyla, nebo v důsledku ztráty vědomí, jak se obžalovaný obhajoval a bylo to vyvráceno, nepřichází v úvahu žádný jiný důvod, pro který by obžalovaný vjel do protisměru, než předjíždění jiného automobilu.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru strojírenství, odvětví konstrukce motorových vozidel, autoopravárenství, Evžena Spergera, bylo zjištěno, že příčinou vzniku nehodového děje bylo přejetí automobilu řízeného obžalovaným do protisměrného jízdního pruhu přes vyznačenou dvojitou podélnou čáru. Řidičem vyvolané intenzivní brzdění stavem blokování předních kol byla odejmuta možnost měnit směr jízdy, tj. vrácení se zpět do svého jízdního pruhu natočením volantu. Trajektorie stopy odvozené od směru vyznačené brzdné stopy je technicky přijatelná pro obvyklý úkon předjíždění vpředu jedoucího automobilu. Z technického hlediska nelze stanovit, zda intenzivní brzdění bylo jedinou možností neohrožení předjížděného automobilu. Na počátku zaznamenaných brzdných stop se automobil pohyboval rychlostí 84 až 100 km/hod. Prodloužením brzdné stopy bylo zjištěno, že automobil se pohyboval v šikmém výjezdu ze svého jízdního pruhu do protisměru. Na začátku reakce řidiče na proti jedoucí automobil se automobil pohyboval rychlostí 85 až 101 km/hod. Střetová rychlost s protijedoucím automobilem se pohybovala v hodnotě 45 až 55 km/hod. a tato rychlost odpovídá kinetické energii, která byla zmařena deformací karosérie. V případě brzdění automobilu intenzitou zachovávající otáčení předních kol byla zaručena směrová říditelnost automobilu, umožňující návrat do svého jízdního pruhu. V posuzovaném případě brzdění intenzitou blokování kol se předmětný automobil pohyboval ve směru

působení setrvačných sil bez ohledu na směrové natáčení řídicích kol. Nebyly zjištěny poruchy v povrchu vozovky, které by nepříznivě ovlivnily směrovou stabilitu automobilu. Výpověď řidiče uvádějící extrémní akceleraci automobilu směřující k možnosti nárazu na vpředu jedoucí automobil, je výpovědí technicky nepřijatelnou, neboť na vozidle nebyla zjištěna závada v sestavě ovládání otáček motoru. Elektronický obvod regulace otáček motoru nemohl být z důvodu poškození ověřený. I za stavu vzniklé poruchy v oblasti elektronické regulace otáček bylo možné obvyklou akcelerací automobilu zrušit vyšlápnutím spojky, u které nebyla zjištěna závada v systému ovládání. Střetové místo vozidel se nacházelo v místě levé souvislé čáry oddělující vozovku od krajnice z pohledu jízdy automobilu řízeného obžalovaným. Výsledkem provedeného znaleckého zkoumání, prohlídky předmětného automobilu bylo zjištěno, že příčinou vzniku nehodového děje byly jiné skutečnosti, nikoli technický stav konstrukčních prvků vozidla.

Z lékařské zprávy, kterou podala MUDr. Miloslava Vinická, praktická lékařka pro dospělé, dne 2. června 2011 bylo prokázáno, že obžalovaný u ní byl ošetřen naposledy před dopravní nehodou 27. října 2010 pro virózu a bolesti páteře s propagací do hlavy. Byl u něho doporučen klidový režim.

Dne 16.3.2012 byl obžalovaný ambulantně vyšetřen v Nemocnici v Písku na nervovém oddělení MUDr. Juditou Ševčíkovou. Při vyšetření uvedl, že má delší dobu bolesti v hlavě v zátylku, v čele, za očima, mívá pocit návalu do hlavy, přechodně rozostřeně vidí, někdy přechodně dvojitě. V posledních měsících jsou frekventní alespoň 1krát do týdne, uleví mu acylpyrin. Občas má pocit sevření na hrudi, v krku pocit horšího dýchání. 2krát zkolaboval, líčí to jako nával, pocení, tmu před očima, poté krátce ztratil vědomí, upadl, na zemi se probral. Chtěl navštívit lékaře, ale vždy to odložil. Od dětství má strach z lékařského vyšetření. Potíže se spánkem, někdy nemůže spát ani zaspát a budí se. Od školních let má potíže s páteří, vadné držení. Zde při tomto vyšetření obžalovaný poprvé prokazatelně uvádí, že zkolaboval. Uvádí, že to bylo 2krát, což je ve výrazném rozporu s údaji, které uvedl obžalovaný při veřejném zasedání, jak již bylo vyhodnoceno shora. Lékařka činí závěr, že u obžalovaného je neurovegetativní labilita, prekolapsové stavy – synkopy v.s. neurokardiogenní v anamnéze, Cefalea, v.s. tensní. Smíšená úzkostně depresivní porucha u disponované osobnosti s neurotickými rysy. Introvertovaná emočně nestabilní osobnost, nezralá, submisivní, závislá s konverzní symptomatologií. Fobická symptomatologie. Vadné držení těla s poruchou statiky a dynamiky páteře. Protože výsledky provedených šetření tak, jak jsou popsány v ambulantní zprávě, nevykazují žádné poruchy či výkyvy z normálu, aby odůvodňovaly závěr o neurovegetativní labilitě, prekolapsových stavech – zvaných synkopy, je zřejmé, že v této části lékařka činila závěr podle údajů, které jí poskytl obžalovaný včetně tvrzení, že 2krát zkolaboval.

Po vyhodnocení protokolu o nehodě v silničním provozu a údajů v něm zadokumentovaných, závěrů znaleckého posudku znalce z oboru strojírenství, odvětví konstrukce motorových vozidel, autoopravárenství, Evžena Spergera, výpovědi svědka [REDAKCE] lze činit jako spolehlivý závěr zjištění, že obžalovaný v katastru obce Přední Zborovice

na silnici I. třídy č. 4 ve směru jízdy na obec Volyně, jako řidič osobního automobilu, na vozovce rozdělené dvěma souvislými pruhy počal předjíždět před ním jedoucí vozidlo, které se ani následně nepodařilo ustanovit. Znaleckým posudkem byla vyloučena verze, že by obžalovaný vjel do protisměru v důsledku technické závady na automobilu, kterou částečně naznačoval, následně při šetření dopravní nehody bezprostředně po události. Bylo vyloučeno, že by se do protisměru dostal v důsledku špatného technického stavu povrchu vozovky (výmolů, výtluků apod.). Je prokázáno, že v době, kdy obžalovaný vjel do protisměru, tedy přejížděl 2 souvislé čáry rozdělující vozovku na 2 jízdní pruhy, předním jel osobní automobil. Brzdné stopy od automobilu řízeného obžalovaným prokazují, že reagoval na protijedoucí automobil řízený poškozeným [REDAKCE] a vyvrací obhajobu obžalovaného, že by se nacházel v bezvědomí, kdy by nevnímal své okolí a nebyl schopen reagovat na vnější podněty. Tím, že obžalovaný reagoval na protijedoucí automobil tím, že dal nohu na brzdný pedál a intenzivně brzdil, svědčí o tom, že byl při vědomí a reagoval na vzniklou krizovou situaci, kterou vjetím do protisměru vyvolal. Znaleckým posudkem a lékařskými zprávami je vyvracena obhajoba obžalovaného, že upadl do stavu bezvědomí. Dle znalce mžitky před očima a další projevy, které obžalovaný prezentoval bezprostředně před údajnou ztrátou vědomí, znalec neshledal jako příznaky žádné poruchy nebo choroby, která by mohla ke ztrátě vědomí vést. Závěry znalce jsou v tomto podporovány i jednáním obžalovaného, tedy reagováním na protijedoucí automobil tak, jak to bylo popsáno shora. I v případě, že by obžalovaný někdy před dopravní nehodou nebo po dopravní nehodě zkolaboval a ztratil vědomí, nic by to neměnilo na tom, že v době dopravní nehody se nenacházel ve stavu, kdy by vědomí ztratil, z důvodů, které již byly popsány, neboť na dopravní situaci reagoval. Změněná obhajoba obžalovaného spočívající v tvrzení, že v několika případech zkolaboval, a to jak v období před dopravní nehodou, tak později, byla jednoznačně účelovou reakcí obžalovaného vyvolané snahou zbavit se trestní odpovědnosti. Na nepravdivost a účelovost této obhajoby svědčí jednak to, že v celkové anamnéze obžalovaného není zaznamenán jediný případ, že by u lékaře takovouto skutečnost uvedl. Žádné takové tvrzení neuvedl ani před znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie, neuvedl žádnou takovou skutečnost ani při výsleších v průběhu tohoto trestního řízení přesto, že to v průběhu veřejného zasedání tvrdil. Z obhajoby obžalovaného jako obhajoby nevěrohodné nemohlo být vycházeno při skutkových zjištěních.

Po vyhodnocení důkazů, které byly v průběhu veřejného zasedání opakovány a které již byly původně provedeny i nalézacím soudem, vyhodnocení nového důkazu ambulantní zprávou o provedeném vyšetření obžalovaného [REDAKCE] na nervovém oddělení ambulance Nemocnice Písek, a.s., s důkazy provedenými již před nalézacím soudem, má soud za prokázaný skutkový stav spočívající v tom, že obžalovaný [REDAKCE] dne 8. listopadu 2010 kolem 14:55 hodin v katastru obce Přední Zborovice, na silnici I. třídy č. 4 v 103,866 km (souřadnice GPS -794036,522/-1133499,512) ve směru jízdy od Strakonice na obec Volyně, jako řidič osobního vozidla tovární značky Fiat Ulysse, reg. zn. [REDAKCE] majitelky poškozené [REDAKCE] v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1, § 17 odst. 1 písm. a), písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, na rovném úseku před nepřehledným horizontem v místě, kde je vozovka rozdělena na dva jízdní pruhy

dvojitou podélnou čarou souvislou, přejel při předjíždění před ním jedoucím, přesně neustanoveného osobního automobilu, do protisměru, kde se čelně střetl s osobním vozidlem tovární značky Škoda Felicia, reg. zn. [REDAKCE] řízeným jeho majitelem poškozeným [REDAKCE], nar. [REDAKCE], jedoucím ve směru od obce Volyně na Strakonice, přičemž při tomto střetu došlo ke zranění poškozeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], zakrvácení komor mozkových a následné smrti, došlo ke způsobení škody na osobním vozidle tov. zn Fiat Ulysse, reg. Zn. [REDAKCE], ve výši cca 60.000,- Kč, ke škodě poškozené majitelky [REDAKCE] na osobním vozidle tov. zn Škoda Felicia, reg. zn. [REDAKCE] ve výši cca 20.000,- Kč ke škodě poškozeného majitele [REDAKCE].

Obžalovaný vjel do protisměru a zavinil dopravní nehodu se smrtelným následkem zaviněně, a to z nedbalosti vědomé podle § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Podle tohoto ustanovení je trestný čin spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Obžalovaný jednal se záměrem předjet před ním jedoucí motorové vozidlo. V místě, kde se takto rozhodl, dopravní situaci znal, sám již tudy vícekrát projížděl a vozovka byla rozdělena dvojitou souvislou čarou na dva jízdní pruhy, což je dopravní značka zakazující přejetí do jízdního pruhu protisměrného. Obžalovaný tak věděl, že jede v místě, kde nesmí předjíždět jiné motorové vozidlo. Přesto se rozhodl porušit zákaz předjíždění spoléhaje, že nedojde k ohrožení zájmu chráněných trestním zákonem, tedy zájmu na ochraně zdraví, života a majetku jiných. Neměl přitom dostatečný rozhled pro uskutečnění bezpečného předjíždění. Jeho spoléhání na to, že nezpůsobí porušení nebo ohrožení chráněných zájmů bylo bez přiměřených důvodů, záviselo na náhodě, zda v okamžiku, kdy začne předjíždět, v protisměru pojede či nepojede jiné motorové vozidlo.

Zaviněné jednání obžalovaného způsobené ve vědomé nedbalosti vedlo ke způsobení následků spočívajícím v závažném porušení zájmů na ochraně života jiných účastníků silničního provozu a ochraně jejich majetku a majetkových práv. Tyto následky jsou v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného.

Pitevním protokolem a znaleckým posudkem zpracovaným znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, MUDr. Zdeňkem Šenkýřem a MUDr. Františkem Vorlem, CSc, bylo prokázáno, že příčinou smrti poškozeného [REDAKCE] bylo zakrvácení komor mozkových, přičemž toto zranění utrpěl při dopravní nehodě, zaviněné obžalovaným.

Obžalovaný při jízdě motorovým vozidlem v okamžiku, kdy se rozhodoval, vjet do protisměru přes 2 plné, souvislé čáry a předjet před ním jedoucí motorové vozidlo, porušil jednak ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, podle něhož na pozemních komunikacích se jezdí vpravo, a pokud tomu nebrání zvláštní okolnosti při pravém okraji vozovky, pokud není stanoveno jinak. Současně porušil ustanovení § 17 odst. 1 písm. a), písm. c) tohoto zákona, podle něhož řidič nesmí

předjíždět, nemá-li před sebou rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí, nesmí předjíždět, jestliže by ohrozil nebo omezil protijedoucí řidiče nebo ohrozil jiné účastníky na pozemních komunikacích. Jde o důležitá ustanovení upravující způsob jízdy na pozemních komunikacích, při jejichž porušení dochází často k závažným dopravním nehodám se závažnými následky. Obžalovaný tedy jako řidič porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona. Jak už bylo popsáno shora, obžalovaný také porušil povinnost, která mu byla uložena vodorovnou dopravnou značkou V1b. Obžalovaný, jako účastník silničního provozu porušil i povinnosti ve smyslu § 4 citovaného zákona, podle něhož při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen dle písm. a) ustanovení chovat se ohleduplně a ukázněně a svým jednáním neohrožovat život, zdraví nebo majetek jiných osob, dle písm. b) tohoto ustanovení řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích, upravených tímto zákonem a dle písm. c) tohoto ustanovení řídit se dopravními značkami.

K odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství ve Strakonicih podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. d), písm. f) tr. řádu byl napadený rozsudek v celém rozsahu zrušen a podle § 259 odst. 3 písm. a), písm. b) tr. řádu znovu rozhodnuto.

Obžalovaný ██████████ skutkem, jímž je uznáván vinným jinému z nedbalosti způsobil smrt, protože porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona, čímž spáchal přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku.

Při úvahách o druhu a výměře trestu soud vycházel zejména z ustanovení § 39 odst. 1 tr. zákoníku, podle něhož přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy, přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu, nebo odstranit jiné škodlivé následky. Ve prospěch obžalovaného svědčí, že dosud nebyl soudně trestán a je příznivě hodnocen na pracovišti. Na druhé straně jde o značně neukázněného řidiče. Před způsobením dopravní nehody byl v období od roku 2006 ve 4 případech postižen pro přestupky v silničním provozu a bezprostředně poté, co dne 8. listopadu 2010 spáchal trestný čin, který je předmětem tohoto řízení a při kterém usmrtil při dopravní nehodě jiného řidiče, opět řídil motorové vozidlo a dopustil se přestupku překročení dovolené rychlosti. Menší dopravní přestupek pak spáchal ještě 27. dubna 2011. Z tohoto počínání obžalovaného je zejména zřejmé, že tragická událost, kterou zavinil, na něho nezapůsobila dostatečně tak, aby jej vedla k dodržování dopravních předpisů. Závažnost jednání obžalovaného spočívá především v usmrcení jiného člověka, kdy byl způsoben nenapravitelný a neodčinitelný následek. V jednání obžalovaného nebyla zaznamenána žádná přesvědčivá snaha o nápravu či částečné odčinění následků. Naopak se u něho zjišťuje výrazná snaha vyhnout se trestní odpovědnosti. Výše popsané skutečnosti vedou k závěru, že trest odnětí svobody podmíněně odložený na zkušební dobu by u obžalovaného vzhledem k závažnému následku, postojům obžalovaného po spáchání činu, neměly u něho žádoucí výchovný účinek. Bylo přistoupeno k uložení trestu ve výměře 2 roků, přičemž soud neshledal zákonné předpoklady, aby tento trest byl podmíněně odkládán. Trest je nepodmíněný a pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen v souladu s ustanovením § 56 odst. 2

písm. a) tr. zákoníku do věznice s dohledem pachatele. Trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce 7 let tak, jak byl uložen již původně nalézacím soudem, je shledáván jako dostačující, odpovídající závažnosti spáchaného činu a nekázní obžalovaného, jako účastníka silničního provozu a byl opět uložen ve stejné výměře.

K trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody se připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, Krajská pobočka pro Jihočeský kraj, Lannova 5, České Budějovice, s finanční částkou ve výši 3.069,- Kč. Tuto částku uplatnila jako náklady zdravotní péče vynaložené na ošetření poškozeného [REDAKCE]. Tento nárok byl prokázán předloženými doklady a obžalovaný byl zavázán, aby tuto škodu, která vznikla v příčinné souvislosti s trestnou činností, kterou byl uznán vinným, uhradil v uplatněné výši 3.069,- Kč.

V trestním řízení s nárokem na náhradu škody se připojila také sestra poškozeného [REDAKCE] paní [REDAKCE] a to s částkou 175.000,- Kč. Obžalovaný odpovídá za způsobenou škodu ve smyslu ustanovení § 420 odst. 1 občanského zákoníku. Podle § 444 odst. 3 písm. e) občanského zákoníku náleží pozůstalému sourozenci jednorázové odškodnění ve výši 175.000,- Kč. Obžalovaný byl proto zavázán toto odškodnění v uplatněné výši 175.000,- Kč poškozené [REDAKCE] uhradit. O dalším nároku poškozené nebylo rozhodováno, neboť nebyl uplatněn řádně co do důvodu a výše. Když poškozená uvedla v uplatněném nároku na náhradu škody (č.l. 123 spisu), že navrhuje, aby obžalovanému v odsuzujícím rozsudku bylo uloženo nahradit způsobenou škodu ve výši 175.000,- Kč a v závorce pak uvedla případně částku zvýšenou o náhradu škody na vozidle a věcech [REDAKCE] [REDAKCE] podle znaleckého posudku. Takovéto uplatnění nároku nelze hodnotit jako řádné uplatnění ve smyslu ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu. Nebylo proto o něm rozhodováno.

Odvolaání obžalovaného, na základě zjištění výše popsaných, bylo shledáno jako nedůvodné a bylo zamítnuto dle § 256 tr. řádu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který

se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 31.5.2012

JUDr. Slavomír C i r h a n, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Kottová

